

Emajlirec

Celje - skladišče

D-Per

214/1983

1119830941, 12/13

CORISS

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

LETO XXXII. ŠT. 12-13 - 15. JULIJ 1983

TRDNEJŠE SODELOVANJE

V zadnjih dneh meseca maja oziroma natančneje 30. maja 1983 so obiskali našo delovno organizacijo predstavniki delniške družbe BUDERUS oziroma predstavniki tovarne OMNICAL, s katero naša Tovarna energetske opreme že dalj časa uspešno sodeluje. Osnovni namen tega poslovnega obiska je bila sklenitev oziroma podpis pogodbe o dolgoročni proizvodni kooperaciji med našo delovno organizacijo in firmo BUDERUS - Tovarno OMNICAL iz Dietzhöltzala - Ewersbach.

Tovarna OMNICAL, ki zaposluje okoli 600 delavcev, si je ustvarila velik ugled predvsem zaradi kvalitetne izdelave najrazličnejših kotlovskih enot toplotnih moči od 1000 W do 50 MW (proizvodne pare do 10 t/h) za vse vrste goriva. Razen serijskih kotlov pa izdelujejo še radiatorje, toplotne črpalke, bojlerje itd.

EMO in Buderus OMNICAL sta tako sklenila dolgoročno sodelovanje na področju razvoja, konstrukcije in proizvodnje naprav za produkcijo energije ogrevanja in tehnološke pare ter vroče vode, posebno za razvoj konstrukcije in proizvodnje:

- plamenocevni-dimnocevni kotlovski postrojenji za proizvodnjo vroče vode in pare s kurjenjem tekočih, plinastih in trdih goriv,
- vodocevni žarčilni kotlovski postrojenji s kurjenjem tekočih, plinastih in trdih goriv,
- kotlovska postrojenja za kurjenje z lesnimi odpadki,

- kotlovska postrojenja za kurjenje z bio-ostanki in odpadki.

S kooperacijo po tej pogodbi bo naša delovna organizacija povečala izvoz in zmanjšala uvoz, na obojestransko zadovoljstvo obeh podpisnikov pa se bo izboljšala tudi plačilna bilanca.

Nadalje pomeni za nas tudi boljšo vključitev v mednarodno menjavo dela s prodajo izdelkov iz dolgoročne proizvodne kooperacije na domačih in tujih tržiščih, pomeni izboljšavo proizvodnega postopka in uvedbo proizvodnje tehnično zahtevnih izdelkov in naprav.

Izboljšala se bo funkcionalnost proizvodov in naprav, oziroma omogoča njihovo izboljšavo glede na spremenjene razmere na tržišču, zlasti glede preorientacije od tekočih na trda goriva oziroma preorientacije na nekonvencionalne vire energije.

Nadalje si bodo po tej pogodbi prizadevale obe stranke doseči še naslednje smotre:

- razvoj, konstrukcijo in uvedbo novih artiklov v proizvodnjo,

- razvoj in uvedbo novih tehnoloških postopkov,

- povečanje produktivnosti dela, zlasti z uporabo prednosti enega od partnerjev v proizvodnih postopkih, kot na primer z boljšo izrabo proizvodnih kapacitet, surovin, energije in podobno.

EMO in OMNICAL si bosta medsebojno dobavljala elemente, t. j. sestavne dele, podsklope in sklope naprav ter energetskih sistemov za pridobivanje toplotne in tehnološke energije.

Tak način medsebojne izmenjave se nanaša:

- na trovlečne dimnocevne vročevodne in parne kotle, toplotnih moči do 18 MW in kapacitete do 28 t/h za zgorevanje tekočih in plinastih goriv,

- na kotlovska postrojenja za kurjenje z lesnimi odpadki za pridobivanje vroče vode ali pare temperature do 200 °C in tlaku do 20 bar za ogrevanje ali za pokrivanje tehnoloških potreb toplotnih moči do 12 MW in kapacitete do 20 t/h,

- na strojeve žarčilne kotle za kurjenje plinastih, tekočih in trdih goriv za pridobivanje vroče vode do 200 °C ali pregrete para do 520 °C in tlaka do 64 bar.

Buderus - OMNICAL in EMO bosta v prihodnje posvečala več pozornosti izmenjavi informacij, medsebojno se bosta obveščala o novitetah in tehničnih dosežkih glede proizvodnje po tej pogodbi. Osnovni namen takšnega poglobljenega sodelovanja je v tem, da bosta obe stranki dosegli v proizvodnem smislu najvišjo stopnjo tehnologije in bi s

Glavni direktor DO EMO Franci Gazvoda podpisuje pogodbo o dolgoročni proizvodni kooperaciji med našo delovno organizacijo in firmo BUDERUS - tovarno OMNICAL iz Dietzhöltzala - Ewersbach.

tem ostali konkurenčni tako glede kvalitete, kot tudi glede cen.

Obe podpisnici pogodbe bosta sodelovali skupaj pri raziskavah, razvoju in konstrukciji izdelkov iz te pogodbe ali izdelkov iz te kooperacije.

Stranki bosta sodelovali pri planiranju skupne proizvodnje, jo prilagodili vsakokratnim tržnim razmeram, kot tudi ustrezno stopnji razvoja tehnologije ter bosta tudi pripravili ustrezne programe.

Buderus - OMNICAL in EMO sta se tudi sporazumela, da bosta dobavne količi-

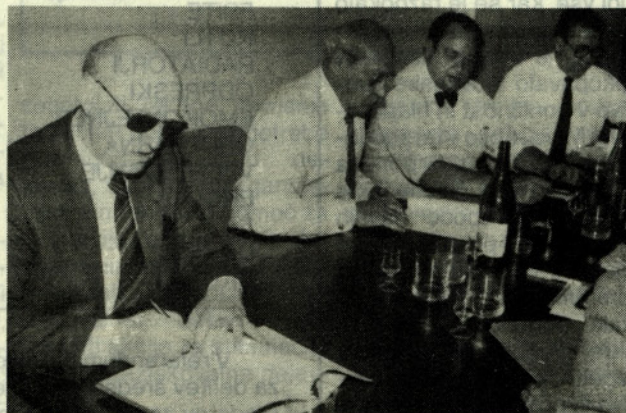
ne iz te pogodbe določila v takšnem obsegu, da bo praviloma dosežena izravnava 1:1.

Vrednost izdobljenih delov, ki jih bo dobavljala EMO, bo predstavljala v prvem obdobju skupnega poslovanja 20 % od vrednosti proizvoda podsklopa ali sklopa v grupi, v kateri se nahaja.

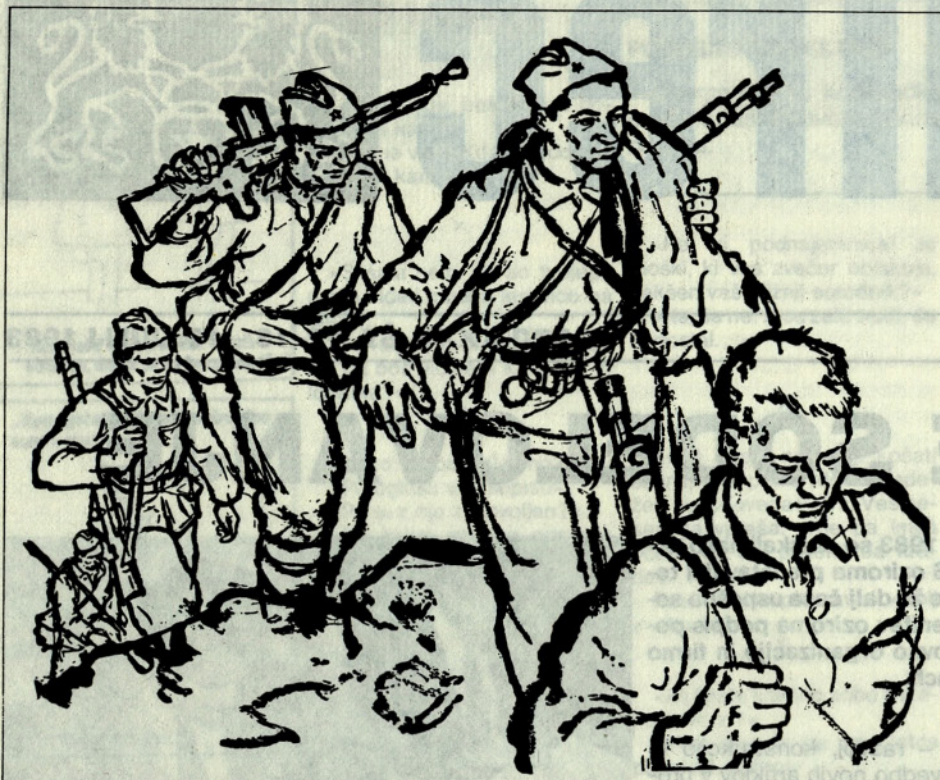
Vrednost deleža EMO se bo letno povečal tako, da bo v petem letu veljavnosti pogodbe znašal 50 % od vrednosti dela, podsklopa ali sklopa v grupi, v kateri se nahaja.

Naša delovna organizacija in BUDERUS OMNICAL sta sklenila dolgoročno sodelovanje na področju razvoja, konstrukcije in proizvodnje naprav za produkcijo energije ogrevanja in tehnološke pare ter vroče vode, pomembno pa je dejstvo, da bosta dobavo količine iz te pogodbe določili v takšnem obsegu, da bo praviloma dosežena izravnava 1:1.

Predstavniki delniške družbe BUDERUS oziroma tovarne OMNICAL: dr. Noack - direktor Omnicala, ki je v okviru Buderusa odgovoren za celotno področje toplotne tehnike, g. Schmidt - komercialni direktor Omnicala, g. Schweda - prokurist Omnicala, g. Schmidt - vodja prodaje Omnicala.

Ob 4. juliju – DNEVU BORCA

Četrti julij, dan borca, običajno ponuja obilico razmišljanj in z njimi tudi spoznanj, veljavnih za vse, obvezujočih za družbo. Nedvomno so bili borci vselej tisti, ki so se znali odrekati, kadar je to bilo treba, ki so znali – in še znajo – brez nepotrebne prenapetosti pokazati na napake, ki so se razraščale v družbi, nenehno se razvijajoči, kajti revolucija ter napredek, nove poti, nova spoznanja. Skupaj z mladimi, ki so jih vselej razumeli, so postali za nas naša vest, ki ji sicer včasih nismo hoteli prisluhniti tako, kot bi morali. Ne le, da so bili borci neomajni vojaki revolucije, boja za mir in sožitje med narodi in narodnostmi, neuvršenost in socialno enakopravnost, tudi danes so v prvih vrstah v bitki za stabilizacijo. Tako so vselej, v slehernem obdobju našega hitrega in nemalokrat težkega razvoja, sledili nauku svojega in našega velikega vzornika, Josipa Broza-TITA, ki je dejal, da je skrb za ljudi bistvo socializma.

S tako bogato dediščino se jugoslovanski borci tvorno vključujejo v mednarodno skupnost borcev odporiških gibanj in protifašistov, samo na sebi vest sveta, ki nenehno opozarja na razraščajoče in brezglavo oboroževanje, ogrožanje miru, izkoriščanje in hlastanje na novo razdelitvijo sveta. Ljudje z vseh kontinentov, ki so kdajkoli nosili puško v rokah ali se na to ali oni način borili za pravice človeka, vedo kaj je MIR.

BOJ NI NIKOLI KONČAN

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda

Socialistična republika Slovenija 22. julija praznuje dan vstaje. To je lep praznik, ki nas spominja na pogumen boj slovenskih sinov in hčera za svobodo, za mir in za humane odnose med narodi in ljudmi.

V julijskih dneh praznujejo dan vstaje tudi druge socialistične republike – razen Makedonije. To dejstvo pričča, da se je naš narodnoosvobodilni boj začel iz več žarišč hkrati. Skupna vstaja je postala opora vstaji slehernega naroda in narodnosti.

Dan vstaje slovenskega naroda je gotovo eden največjih trenutkov v njegovi zgodovini. Odločil se je za boj skupaj z drugimi narodi zaslužnjene domovine. Vstaja seveda ne pomeni samo strelo iz prve puške, pomeni tudi vse, kar se je razpokalo v plazu zgodovinskih naplavin, kar je več kot tisočletje pokopavalo slovensko ljudstvo v ponižnost in hlapčevstvo. Malo je bilo v tej zgodovini velikih trenutkov ponosa in samozavesti. Svetle iskre bojev za svobodo davnih slovenskih prednikov so ugasnile v mraku in temi. Iz žara kmečkih uporov so nastala pogorišča in pepel. Iskre svobode so tlele le v pepelu požarov, hlapčevstva in pokornosti. Postati iz naroda hlapcev narod junakov – je bilo dejanje, ki je imelo predzgodovino porazov in bridkih izkušenj, toda tudi svojo neuničljivo moč in

svetlobo, ki se je iz isker razplamtevala v požaru.

Slovenski komunisti so v najusodnejših časih zgodovinskega mraka razplamteli slovenski ljudski požar. Ni bilo lahko. Naši dedki in babice, očetje in matere so pogumno prišli za orožje, premagali v sebi ponižnost in pokornost ter stopili za najpogumnejšimi. Verjeli so v zmago svojega boja, ker so se v njem utrjevali, ker niso hoteli vrnitve na staro, ampak pohod s komunisti v novo, svobodno in ustvarjalno slovensko družbo, ki mora dohiteti zamujeno, ust-

varjati pa tudi novo. Cilj, ki ga je pred vstajo in sredi ljudskega upora začrtala komunistična partija, je bil prvič v zgodovini dosežen. Slovensko ljudstvo je postalo prvič gospodar svoje usode, ki deli to priborjeno svobodo z vsemi drugimi narodi naše domovine, z vsemi ljudmi tega sveta, ki hrepene po svobodi človeškega dela in misli.

Če v teh časovnih razponih razmišljamo o vrednosti in vrednotah slovenske vstaje, in skrbi za prihodnost. Zgodovina se ne obrača nazaj. To ljudstvo bo zna-

lo ohraniti doseženo svobodo, svojo samozavest, svoj veliki zgodovinski trenutek. Tudi naš vsakdanjik, še zmerom poln naplavin starega in nereda novega, nič ne spreminja temeljnih vrednosti našega upora. Zato, ker je pomenila vstaja začetek novega obdobja v zgodovini majhnega evropskega naroda, ker še danes pomeni boj za uresničevanje občečloveških ciljev in želja po svobodi dela, miru in sožitju ljudi in ljudstev. Rod, ki je to vstajo začel in nosil težka bremena na svojih plečih, je lahko pomirjen z varnostjo temeljne vrednote – svobode naroda. Toda, ker je vprežen v svoj vsakdanjik, ne more biti pomirjen z vsem,

kar krha in kvarno spreminja vrednote boja: pogum, samozavest, delo, ustvarjalnost, človeško poštenost in moralo, tovarišstvo, resnično samoupravljanje z delom in njegovimi plodovi. Zato je vstaja nadaljevanje boja nepretrganih bitk za lepšo podobo sveta in življenja, za varnost in srečo človeka in skupnosti, za mir in sožitje na tem čedalje manjšem in povezanem planetu. Vstaja je odprla poti le novim in širokom miselnim obzorjem. Prav je, da jih nadaljujemo v tej veliki širini, ko se usmerjamo v naš vsakdanjik. Lažje in bolje bomo delali, bolj spoštovali ustvarjeno, bolj trezno in skromno hoteli v bodočnost.

REZULTAT REFERENDUMA

TOZD	Skupaj zaposl. delavcev	Udeležba na glasovanju	%	GLASOVALO Po tč. 1	»ZA« %	GLASOVALO Po tč. 2	»ZA« %
POSODA	1447	1142	78,9	932	64,4	930	64,3
FRITE	60	47	78,3	42	70	42	70
KOTLI	228	169	74,1	147	64,4	145	63,5
RADIATORJI	155	138	89,0	92	59,3	86	55,4
ODPRESKI	92	80	87	47	51	47	51
EMOKONTEJNER	211	164	77,7	141	66,8	141	66,8
ORODJARNA	127	111	87	80	63	79	62
VZDRŽEVANJE	225	184	81,3	118	52,4	114	50,6
ERC	32	26	81,2	23	72	23	72
SIT	68	60	88,2	54	79,4	51	75
DSSS	424	321	76	280	66	278	65,5
SKUPAJ	3069	2442	79,5	1956	63,7	1936	63,0

V referendumsko odločitev je bil predložen po točki 1: Samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo, po točki 2: Pravilnik o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Oba akta sta bila sprejeta z večino glasov v vseh TOZD in DSSS.

Delavski sveti TOZD/DSSS so že sprejeli ustrezne ugotovitvene sklepe. Določila sprejetih aktov se začno uporabljati s 1. 7. 1983. Samoupravni sporazum in Pravilnik bomo objavili v prilogi glasila Emajlirec.

RAZISKAVE IN IZBOLJŠAVE

Opiranje na lastne sile je geslo, ki ga že dalj časa lahko slišimo na vsakem koraku, ko teče beseda o gospodarski stabilizaciji in dolgoročni gospodarski usmeritvi. Lastne sile pomenijo lastno znanje.

Izkoriščenost znanja je pri nas, prav tako tudi v naši delovni organizaciji in posameznih TOZD, zelo majhna. V svetu se v moderni tehnologiji stroški dela v skupnih stroških iz dneva v dan bolj zmanjšujejo. Vse to pa je posledica in zahteva po strokovnem in razvojnem delu. Jedro razvojne filozofije je torej lastno znanje in orientacija na tuja tržišča.

V našem gospodarskem sistemu dajemo veliko denarja za izobraževanje, izobrazbe pa potem ne znamo izkoristiti. To se dogaja tudi v naših temeljnih organizacijah in skupnih službah.

Če pogledamo malo po razvojnih službah naše delovne organizacije, lahko kar kmalu ugotovimo, da veliko proizvodov izdelujemo na osnovi tujega znanja. Vse to pa je prav tako posledica nesistematičnega razvijanja razvojne in raziskovalne dejavnosti, kar je lahko napaka nepravilne politike kadrovske službe ali pa premajhnih naložb v raziskave in razvoj.

Rezultati razvojnoraziskovalnih delavcev so še zlasti zaželeni v kriznih obdobjih. Vlaganja v razvojnoraziskovalno dejavnost morajo biti največja ravno v tem času, ker je negotovost organizacij največja in takrat so naj-

bolj potrebne nove rešitve. Kdor v času krize veliko vlagava v raziskave in razvoj, si lahko obeta, da bo že na začetku oživljanja gospodarske rasti pobral smetano.

Zato bi moralo biti razvojnoraziskovalno delo v naši delovni organizaciji in večjih TOZD (npr. Posoda) nepogrešljiva trajno prisotna dejavnost. Zavzemati se moramo, da tehnološke spremembe in inovacije ne smejo biti samo stvar posameznikov.

Vsi tudi trdijo, da so razvojnoraziskovalni delavci tem bolj uspešni in bolj produktivno zaposleni, čim več enkratnih in ustvarjalnih nalog opravljajo, oziroma čim manj so obremenjeni z rutinskimi nalogami.

Tako naj bi dobra izkoriščenost razvojnoraziskovalnih potencialov v naši delovni organizaciji (in TOZD) pri-

vedla do pomembnih ekonomskih in širših socialnih učinkov.

Med probleme, ki jih je trenutno opaziti pri nas, so najbolj pereči naslednji: vse premalo je možnosti po vzbujanju investicij (zamislili), ki lahko pripeljejo do pretvorbe v nove proizvode, vse preveliko je zaostajanje za določenimi patenti, vse premalo je koristnih predlogov od najširšega obsega in strukture ljudi, tako od vodilnih do delavcev v neposredni proizvodnji.

Nekateri vodje se bojijo mladih strokovnjakov, ti ostajajo brez primerne strokovnega dela in nemotivirani na tak način.

Tudi na inovacije imamo pri nas neustrezne, ozkosrčne poglede. Premalo je, da sindikat na primer na vse grlo podpira le novatorje v smislu tehničnih izboljšav. Te so seveda potrebne, vendar je stanje na tem področju le bled odsev resničnega problema, ki se mu pravi znanje, in tu tako imenovane ugodne klime praktično ni.

Inovatorjem je praktično onemogočeno, da bi se povezali in skupaj dosegli sinergijski učinek. Znano je, da je ustvarjalno delo visoko produktivno, če je individualno, če ga pa znamo organizirati, ne dosežemo samo sinergijskega učinka, temveč visoko produktivnost dela.

V TOZD Posoda uvajamo poskusni USOMID krožek, ki bi skušal te probleme vsaj malo omiliti in nekatere tudi rešiti. Vanj pa bo treba vključiti veliko entuziazma in napore posameznikov, potrebna pa bo tudi velika podpora vodstva.

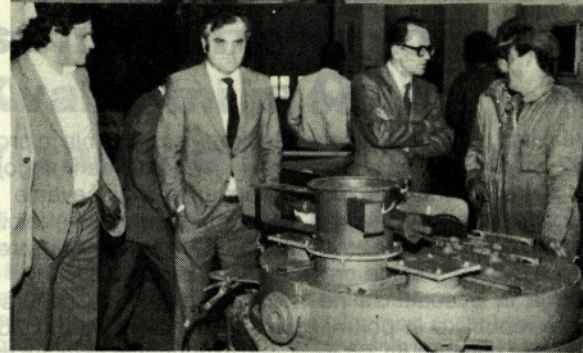
Za povečevanje uspešnosti razvojnoraziskovalnega dela bi bilo potrebno tudi izboljšati kadrovske sestave, izboljšati organizacijo razvojnoraziskovalnega dela: rešiti vprašanje decentralizacije in povezanosti razvojnoraziskovalnih oddelkov, izboljšati povezavo z drugimi strokovnimi službami v OZD in s proizvodnimi oddelki,

ANDREJ MARINC V TEO ŠENTJUR

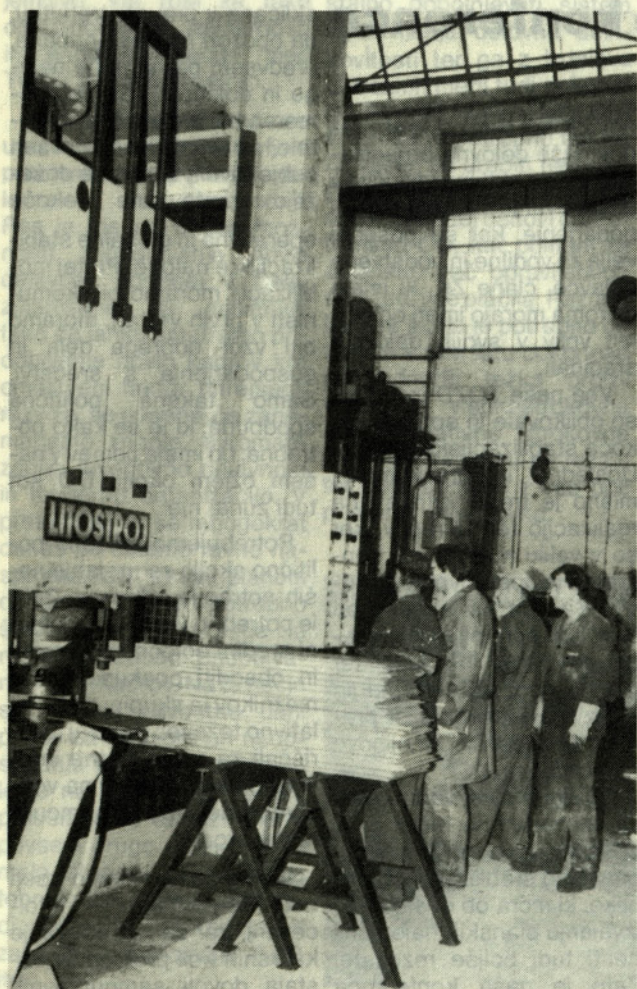
V petek 17. junija sta se mudila na krajšem delovnem obisku pri predstavnikih občine Šentjur, predsednik CK ZKS Andrej Marinc in predsednik republiške konference ZSMS Andrej Brvar.

Na razširjeni seji občinskega komiteja ZK Šentjur so predstavniki te občine tov. Andreju Marincu predstavili razvoj te občine. V bistvenih točkah pogovora so spregovorili o položaju in bodočem razvoju dislociranih obratov v tej občini. Andrej Marinc je izrazil zadovoljstvo nad uspehi, ki jih je šentjurska občina dosegla v zadnjih letih, poudaril je pa tudi, da se mora naše gospodarstvo na osnovi izdelanih programov bolje organizirati, da bi si lahko zagotovilo ustrezen dohodek in s tem odprlo jasnejše razvojne perspektive.

Zatem sta si tov. Andrej Marinc in tov. Andrej Brvar s sodelavci ogledala tudi našo tovarno energetske opreme, nato pa sta obiskala še brigadirje na zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko 83.

Predsednik CK ZKS tov. Andrej Marinc in predsednik republiške konference ZSMS tov. Andrej Brvar sta si med obiskom v Šentjurju ogledala tudi našo tovarno energetske opreme.

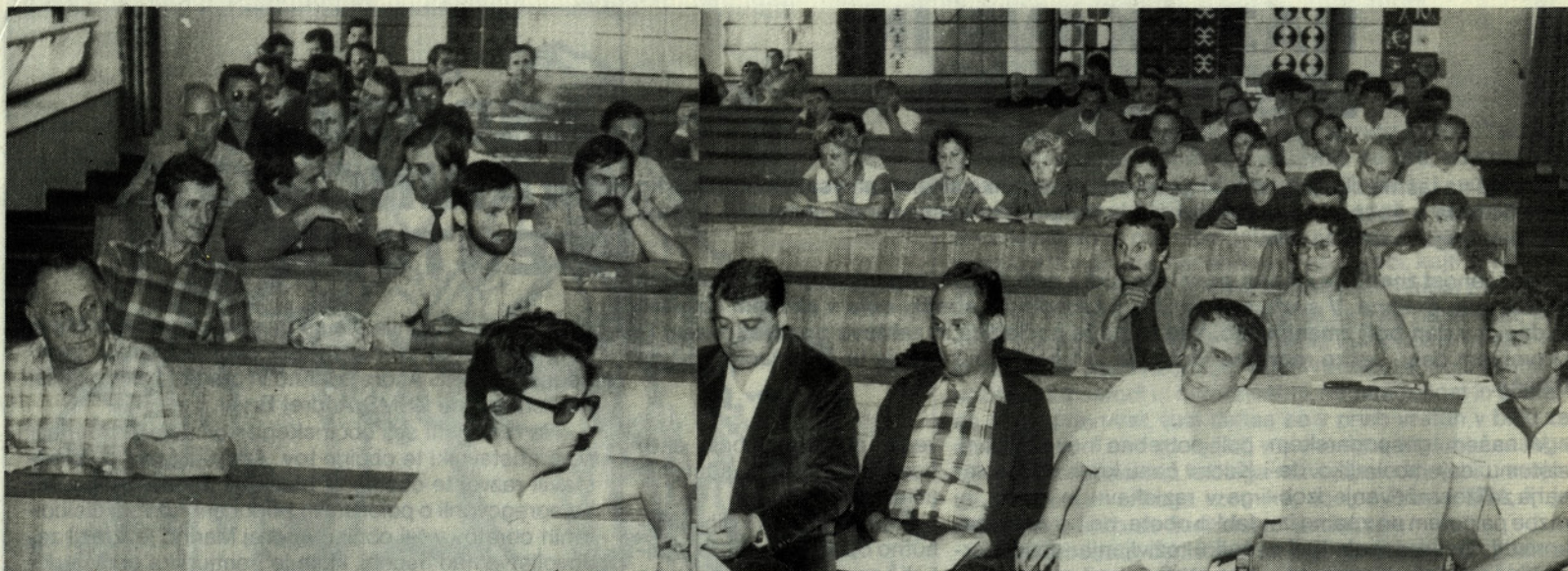
zagotoviti tekoče izvajanje tehničnih opravil za potrebe razvojnoraziskovalnih delavcev, zagotoviti organizacijsko in tehnično pomoč za afirmacijo raziskovalnih dosežkov in podobno, izboljšati nagrajevanje razvojnoraziskovalnih delavcev in sprožiti akcijo za stimulacijo razvojnoraziskovalne dejavnosti.

Na podlagi navedenih ukrepov in akcij si lahko obetamo boljšo izkoriščenost razvojnoraziskovalnih delavcev, boljše pogoje dela

vključujoč boljšo opremo, skrajšanje rokov izvedbe razvojnoraziskovalnih projektov in s tem tudi boljše ekonomske učinke. Seveda je še več nerazčiščenih problemov, na katere smo pozabili ali pa se bodo pojavljali sproti.

V pomoč vsem skupaj pa naj bi bila posebna strokovna služba za organizacijo in vzpodbujanje razvojnoraziskovalnega dela.

Razvoj TOZD Posoda Bojan Sešel

V četrtek, 23. junija 1983 so se komunisti naše delovne organizacije zbrali na 5. redni letni konferenci.

LETNA KONFERENCA ZKS EMO

V četrtek 23. junija so se komunisti naše delovne organizacije zbrali na redni letni konferenci. Konferenca se je poleg naših članov OOKZ udeležil tudi izvršni sekretar predsedstva OKZS Celje.

Na konferenci so člani OOKZ razpravljali predvsem o gospodarski problematiki naše delovne organizacije oziroma konkretnije so bili izpostavljeni nekateri problemi, s katerimi se srečujejo naši delavci v TOZD pri vsakdanjem delu. Izpostavljena je bila tudi problematika razvojnih usmeritev,

predvsem TOZD Radiatorji in TOZD Kontejner. Spregovorili so tudi o problematiki zaposlovanja v Celju, problemih prezaposlovanja v naši DO, o deficitarnih kadrih, tovariš Potočnik pa se je dotaknil tudi odnosa do konfliktnih situacij, povdaril, da je potrebno več povezave med vodstvom in akcijsko

konferenco ter še posebej izpostavil, da so problemi, ki jih ima EMO tudi problemi Celja ter na koncu zaključil, da si moramo težko gospodarsko situacijo razlagati kar se da realno.

Izvoljeni so bili tudi novi člani akcijske konference, katero sestavljajo:

Bizjak Pavla in Cirman Branko iz TOZD Posoda, Kršlin Milan iz TOZD Kotli, Ramšak Milan iz TOZD Radiatorji, Čakš Marjan iz TOZD Odpreski, Nuncič Ludvik iz TOZD Kontejner, Kokanovič Peter iz TOZD Orodjarna, Koštomaj Janko iz TOZD Vzdrževanje, Đurđević Salih iz ERC ter Štajnpihler Radovan in Kovačič

Jožica (predsednik) iz DSSS.

Konferenca je izvolila v predsedstvo tiste komisije, ki bodo vložili vse svoje moči in sposobnosti za uresničitev naših interesov in da bodo naši sklepi oziroma programska usmeritev osnovnih organizacij dokaz, da smo komunisti del EMO skupaj z vsemi člani kolektiva zmožni premagati trenutne težave in nadaljevati pred petimi leti začrtano razvojno in sanacijsko pot naše DO.

Izhodišča za sklepe in zaključke letne konference ZK DO EMO

Rezultati poslovanja v letu 1982 niso bili dobri, ostanek, ki smo ga lahko razporedili v poslovni sklad je nižji kot smo morali združiti sredstva za SIS materialne proizvodnje in posoditi za nerazvite republike in pokrajine. To pa pomeni, da so se naši uporabni viri znižali oziroma, da smo združili sredstva, ki smo jih razporedili v poslovni sklad v preteklih letih. Razpolagamo z manj svojega denarja za tekoče poslovanje, čeprav bi zaradi prejšnjih manjkov in inflacije morali z več.

Rezultati poslovanja v prvem četrtletju so bili še slabši, saj so imele izgubo štiri temeljne organizacije združenega dela in je ta za 73 mio din večja od ostankov za sklade ostalih TOZD. Tako slabi rezultati so posledica objektivnih in tudi subjektivnih razlogov. Med objektivne štejemo neskladja v cenah, neplačane izvozne stimulacije, pomanjkanje reprodukcijskega materiala, med subjektivne pa nedoseganje

planirane proizvodnje in prodaje, kjer so bili dani pogoji, prepočasno vključevanje v izvoz, premajhna fleksibilnost pri zaposlovanju, prepočasen razvoj itd.

Slabi poslovni rezultati so se odražali tudi v slabi likvidnosti in nenehnih težavah pri usklajevanju nabav in zalog materiala. Ko smo sprejemali plan smo se zavedali težavnih pogojev gospodarjenja v letu 1983 in smo zato tudi konkretizirali cilje in naloge za leto 1983. Cilji in naloge so bili objavljeni v »Emajlircu« v mesecu marcu. Kaj pa smo že realizirali, oziroma v kaki meri so posamezni cilji realizirani, je objavljeno v zadnji številki »Emajlirca«. Sprejeta konkretizacija ciljev obsega vse pglavitne naloge za leto 1983, zato pomeni realizacija teh nalog tudi reševanje gospodarskega položaja EMO v tekočem in prihodnjem obdobju.

Komunisti se moramo v celoti zavedati težavne gospodarske situacije pri nas, ki

je v veliki meri pogojena z družbeno ekonomskimi in političnimi pretresi v svetu. Pogoji gospodarjenja so se zelo zaostriili, še več težav pa nas čaka ko bodo prišle do izraza težave kot na primer padajoča konjunktura, blokada uvoza in s tem otežkočena preskrba z repromaterialom, izredno slaba likvidnost vseh subjektov gospodarjenja in bank itd.

Prav tako moramo komunisti v celoti razumeti in podpirati stabilizacijo našega gospodarstva ter se prekompromisno boriti za čim boljše rezultate. Stabilizacijska prizadevanja ne smejo biti samo črka na papirju, ampak vsakodnevna akcija vseh članov naše samoupravne socialistične družbe.

Imamo oblikovan in sprejet srednjeročni plan, v katerem so konkretne naloge in cilji, ki jih moramo doseči, če hočemo zagotoviti naši DO eksistenco in tisti položaj v gospodarstvu in družbi, ki si ga zasluži. Zatorej se ponovno zahteva od vseh čla-

nov ZK kot tudi od vseh članov naše delovne organizacije, da se aktivno vključijo v prizadevanja za boljše gospodarjenje, kar še posebej velja za vodilne in vodstvene delavce, člane ZK, ki imajo oziroma morajo imeti odločilen vpliv v svojih delovnih sredinah.

Vse naše TOZD in DSSS so oblikovale in sprejele tekoče stabilizacijske ukrepe. Dosledno in brezkompromisno je treba vztrajati na realizacijo teh ukrepov, ker so v veliki meri dovolj konkretno in operativno učinkoviti. Seveda pa je treba pri tem tudi spremljati dosežene rezultate in jasno ter glasno opozoriti tiste, ki jih ne izvajajo oziroma si premalo prizadevajo za njihovo realizacijo.

Odveč je torej vedno znova opozarjati na težak gospodarski položaj in na zastavljeno stabilizacijsko politiko, ki mora ob doslednem izvajanju planskih nalog prinesiti tudi boljše rezultate. Zato je naša konferenca

sklicana v pravem trenutku, da opozori na naše napake, predvsem pa na naše naloge in dolžnosti. Še bolj primeren pa je današnji trenutek za mobilizacijo vseh subjektivnih sil, da se dosežejo zastavljene tekoče

operativne in globalne stabilizacijske naloge. Pri tej mobilizaciji moramo biti komunisti v prvih vrstah, moramo biti vzor dobrega dela in gospodarjenja s sredstvi. Samo takšna politična spodbuda, ki je še kako potrebna, bo imela odmev v našem ožjem okolju DO kot tudi zunaj nje.

Potrebujemo odločno politično akcijo za urejanje naših notranjih odnosov. Zato je potrebno v sleherni delovni sredini odločno preprečiti in obsoditi poskuse posameznikov in skupin, da bi relativno težaven položaj izkoriščali za svoje lastne interese preko napadov na vodstvene delavce in samoupravne organe.

V bodoče ne smemo trpeti nobenih podtikanj in natolcevanj, ker za razreševanje kakršnih koli problemov obstaja dovolj samoupravnih

poti. Prav tako se v nekaterih sredinah pojavlja sektašenje, ki se kaže v samovoljnem tolmačenju in izvrševanju sklepov ter dogovorov na ravni DO. Marsikdo si skuša naše samoupravljanje tolmačiti le kot skupek velikih pravic, na dolžnosti pa povsem pozabi. Samo delovna organizacija s TOZD in DSSS, ki imajo svoje pravice, prav tako pa tudi dolžnosti, tako glede združevanja sredstev in dela kot tudi če lahko tako rečemo, skupnega izvajanja dogovorjene politike in koncepcije DO. Za dogovarjanje in sporazumevanje znotraj DO verjetno obstaja dovolj samoupravnih mehanizmov, če pa jih ni, jih moramo formirati in se jih nato posluževati. Preko njih bomo uveljavili svoje interese, interese TOZD vendar s skupnim ciljem čim večje učinkovitosti celotne DO, pri čemer se morajo kdaj pa kdaj podreti tudi ožji interesi posameznikov ali skupin.

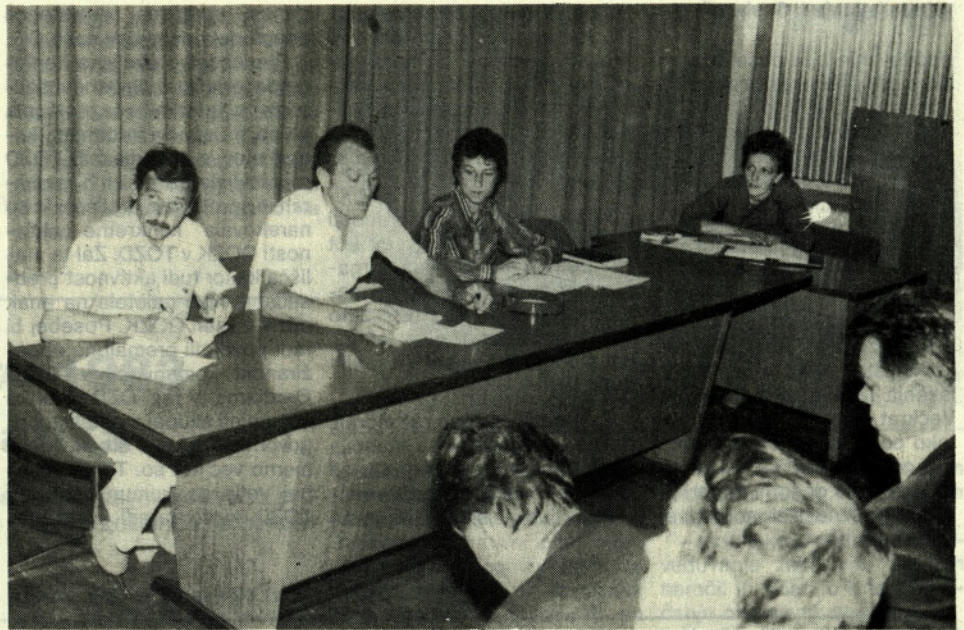
Zato je treba vztrajati, da se je potrebno na nivoju DO bolj odkrito in učinkovito dogovarjati in usklajevati tekoče poslovanje kot tudi razvojne usmeritve, ko pa je enkrat skupna usmeritev dogovorjena in verificirana, jo moramo vsi spoštovati in dosledno izvajati. Vsako nadaljnje sektašenje, sklicevanje na pravice in podobno je škodljivo in nesprejemljivo, saj ruši že tako omajano klimo solidarnosti in enotnosti akcije med TOZD in DO kot celoto.

Skoraj vsakodnevno so ugotovljeni in izpostavljeni problemi pomanjkanja delavcev v naši proizvodnji. Res je, da so danes možnosti zaposlovanja novih delavcev posebej v Celju zmanjšane na minimum, tako da lahko smatramo pridobivanje novih kadrov kot omejitveni faktor hitrejšega razvoja, še posebej če zane marjamo znanje, avtomatizacijo, inventivno dejavnost in moderno organizacijo. V preteklosti in še mnogokrat danes pa delamo ravno nasprotno, da letnim planom dodamo še za to potrebno število kadrov ne glede na realne možnosti pridobivanja novih kadrov. Na ta način so seveda zavestno dani pogoji za izgore pri nedoseganju planov, ki običajno letijo na kadrovanje, s tem preusmerimo angažiranje v povsem drugo smer in premalo storimo na področju tehnologije, študija časa, racionalizacije (produktivni zaposlitvi obstoječih ljudi) itd.

Še enkrat je treba poudariti, da problemi pomanjkanja delovne sile so tako objektivne kot subjektivne narave. Zato se morajo strokovne službe v bodoče še bolj zavzeto posvetiti problemom pridobivanja kadrov, prezaposlovanja iz sredine, kjer ni dela v sredino kjer primanjkuje delavcev in vložiti maksimalne napore, da bo delavcev v proizvodnji dovolj vsaj v tistem minimalnem okviru. To od strokovnih služb moramo in lahko zahtevamo, obenem pa je potrebno v naši DO kadrovske funkcije priznati pomen, predvsem pa avtoriteto za nekatere strokovne odločitve.

Zavedati se moramo, da zadostnega števila delavcev ni in ga ne bo ter, da je zato potrebno dosegati planirane naloge le z boljšo produktivnostjo, vendar ne na račun dodatnega števila rok, ampak z boljšim in intenzivnejšim delom obstoječih kadrov, prezaposlovanju režije, z izboljševanjem tehnologije in uporabo znanja.

Za doseganje boljših rezultatov je potrebno vse delavce čim bolj in ustrezno motivirati, od tega, da dosledneje uveljavimo samoupravljanje, pa preko sistema različnih vzpodbud, priznanj, napredovanja itd., do stimulativnega nagradovanja po delu oziroma rezultatih dela. Zato je potrebno stalno dopolnjevati sistem ugotavljanja delovne učinkovitosti ter ga z izdelavo ustreznih meril tudi dokončno še bolj uveljavljati. Obenem pa je potrebno enkrat za vselej že urediti tehnologijo, iz nje izhajajoči sistem norm ter na tej osnovi odpreti maso OD, kar pomeni za dejansko več opravljenega dela tudi več plačila. Razumljivo pa je, da je potrebno ob tem že v tem letu dokončno prevrednotiti težka proizvodna in visokostrokovna dela (kreativne strokovne kadre v proizvodnji ter režiji), ter tako pomesti z vse bolj prisotno uravnalovko.

Delovno predsedstvo konference: Ramšak Milan, Gorjup Mirko (predsednik), Kovačič Jožica in zapisnikar Gerželj Sonja.

Dosledno in odločno se moremo zavzemati za boljšo delovno disciplino, kar pomeni izpostavitve odgovornosti in tudi ustrezno disciplinsko sankcioniranje. Ta postopek je pogosto predolg in okostenel, zato se je treba pridružiti tudi ukrepanju znotraj delovnih sredin, ko tistemu, ki slabo dela odločno povemo, kaj ni v redu. Vse pogosteje pa tudi pojavljajo, da smo načelno za ukrepanje proti posameznikom na koncu pa se vedno najde kdo, ki jih je pripravljen zagovarjati in zaščititi. Tudi na takšne dvoličneže bi bilo treba pokazati in jim enkrat za vselej izbiti iz rok njihove puhle argumente. Posledice tega so, da preveč radi ugotavljamo slabosti, premalo pa ukrepamo (morda se bojimo) da jih odpravimo, še posebej če so subjektivne narave.

V bodoče je torej potrebno jasno in glasno povedati kdo ni opravil svojega dela, nato pa hitro in odločno ukrepati.

Pri tem je treba izpostaviti odgovornost tudi tistih delavcev, ki neargumentirano zagovarjajo določene negativnosti kot tudi vseh vodilnih in vodstvenih delavcev, če ne bodo sproti opozarjali

na napake in nepravilnosti v svojih delovnih okoljih in tudi ustrezno ukrepali. To je njihova pravica in dolžnost.

Odnos in urejanje problemov med proizvodnimi TOZD in DSSS ter TOZD skupnega pomena, kot tudi med samimi TOZD je potrebno reševati med nami samimi, se pravi z boljšim in pristnejšim sodelovanjem tudi med osnovnimi organizacijami ZK. Predvsem moramo biti konkretni, kajti pavšalno kritiziranje samo zastruplja medsebojno zaupanje in znižuje pripravljeno

nost za skupne akcije. Zato naj se vsi problemi najprej definirajo v osnovnih organizacijah, kjer so bili evidentirani, nato se naj posredujejo v takšne sredine, kjer naj se razrešujejo. Če je potrebno, morajo pri tem razreševanju sodelovati tudi tisti, ki so na problem opozorili. Za konkretno izvedbo te usmeritve je seveda najbolj primerno predsedstvo akcijske konference.

Predsedstvo akcijske konference

Kvalitetni premiki v zadnjih petih letih

Mineva 5 let od zadnjih resnejših problemov, s katerimi se je srečevala naša DO. Skoraj da smo že pozabili tisto obdobje, ko so naši delavci v strahu za svojo lastno eksistenco posegali po drastičnih oblikah izkazovanja svojega nezadovoljstva in sicer potem prekinitev dela. Sigurno je, da so v takratnem obdobju bile večje možnosti za lažje premagovanje proizvodnih in drugih problemov, saj takrat nismo čutili težav zaradi pomanjkanja repromaterialov ali skokovite rasti cen.

Sigurno je tudi, da pred petimi leti marsikdaj nismo vedeli, kakšne so naše strokovne in proizvodne možnosti, zato smo na eni strani zaostajali za razvojem kovinske predelovalne industrije in na drugi strani živeli v nenehnem strahu nad lastno usodo.

V zadnjih petih letih so storjeni kvalitetni premiki na področju razvoja obstoječe proizvodnje, kadrovske operacije, večje angažiranosti slehernega delavca in skozi to večje socialne varnosti delavcev. Doseženi rezultati imajo svojo posebno vrednost, ker so nastali v obdobju zelo zaostrenih gospodarskih in političnih razmer v svetu in doma.

Nahajamo se namreč v obdobju velikih sprememb na področju osnovnih pogojev gospo-

darjenja, ker je po obdobju visoke konjunktore, zaradi tega tudi nenormalno intenzivnih investicij prišlo do splošne gospodarske krize v svetu in pri nas. Prišli smo v obdobje, ko s pokrivanjem potreb izključno domačega trga nimamo ne mi, kakor tudi družba kot celota garancije za normalni razvoj, razširitev lastne reproduktivne sposobnosti in skozi to normalnega dela in razvoja. Zadolženost jugoslovanske družbe in pretežno orientacija na uvoz je prisilila marsikatero delovno organizacijo na izvoz pod vsako ceno in skozi to pridobitev prepotrebni deviz oziroma izsiljevanje od domače predelovalne industrije za plačevanje repromateriala tudi z devizami. Te razmere so delno zavrle tudi naša razvojna

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

načrtovanja in še posebej ogrozila nemoteno in normalno proizvodnjo. Zato smo v zadnjem letu večkrat čutili posledice trenutne gospodarske situacije in se je dogajalo, da so posamezni deli delovnega procesa bili v situaciji, da prekinejo z delom ali celo v dveh primerih v TOZD Posoda nismo delali.

Zato je bila normalna nestrpnost posameznih delavcev in posameznih struktur tudi nas komunistov in sicer vse v cilju iskanja izhoda iz te situacije. Večkrat smo namreč zahtevali tako od nabavne službe kakor tudi od vodstev TOZD in DO, da se vložijo še dodatni napori pri iskanju možnosti za normalnej-

šo preskrbo za reprovizual. Ob teh zahtevah smo bili tudi preveč nestrpni in marsikdaj pozabljali, da so omenjeni skoraj izključno po vprašanju iskanja reprovizualov in zaradi tega zavestno zanemarjali druga področja.

Kljub veliki angažiranosti tako odgovornih delavcev kot slehernega delavca naše organizacije, nismo dosegli vseh zastavljenih nalog in ciljev, zato tudi naši rezultati niso takšni, kot smo jih bili vajeni v zadnjih petih letih.

Zavedati bi se namreč morali, da je gospodarska situacija zelo resna in da bo terjala od vseh nas tudi večja odgovornost, da je zaradi dejstva, da je že

danes ogrožena obstojnost enega dela delavcev naše DO.

Predsedstvo akcijske konference je večkrat na osnovi podatkov, s katerimi je razpolagala ali pa na osnovi informacij komunistov iz posameznih TOZD razpravljalo o trenutnih razmerah in sprejemalo stališča, ki so narekovala konkretne aktivnosti OOZK v TOZD. Žal ta stališča kakor tudi aktivnost predsedstva niso naletela na enak odziv in vseh OOZK. Posebej bi radi poudarili premajhno angažiranost komunistov v TOZD Orodjarna. V tej TOZD bi lahko komunisti skupaj z ostalimi odgovornimi delavci storili neprijetno več kot so. To še posebej velja za komuniste v tej TOZD, ki so zaradi svoje pre-

majhne aktivnosti povzročili nepotrebne diskusije o kadrovskih spremembah in sicer na način in v času, ko smo si to v naši DO najmanj želeli. Žalostno je tudi to, da je ta osnovna organizacija glede na kadrovski potencial in možnosti, ki jih ima po številu ena od najmanjših OOZK v naši DO. To je tudi dokaz, da so komunisti v tej TOZD premalo angažirani in da je potrebno za premagovanje obstoječih problemov širše vključevanje tudi nekomunistov oz. večja angažiranost pri pridobivanju novih članov ZK.

Zavedamo se, da je predsedstvo akcijske konference kljub poizkusom še vedno premalo storilo pri realizaciji zastavljenih nalog, kakor tudi na področju

premagovanja tekočih problemov.

Razlog za to je sigurno tudi v slabi kadrovski politiki, ki smo jo doslej vodili v naših OOZK. Prepričani smo namreč, da je mogoče lažje, hitreje in bolj kvalitetno prispevati k reševanju tekočih problemov naše DO, če so v to reševanje vključeni komunisti – delavci, ki so neposredno vključeni in tudi seznanjeni s to problematiko. Zato smo mnenja, da je potrebno večje in širše vključevanje delavcev komunistov v delo tako OOZK kakor tudi predsedstva akcijske konference. Na ta način bomo zagotovili, da je tudi v vrstah ZK neposredno prisoten avtentični interes delavcev.

Težke gospodarske razmere v TOZD Radiatorji

TOZD Radiatorji se nahaja v izjemno težkih gospodarskih razmerah. Neugodni poslovni rezultat v preteklem letu in v prvem trimesečju tega leta, kažejo na to, da so nujne korenite spremembe pri poslovanju. Zaradi tega OOZK tem vprašanjem posveča največ pozornosti.

Izredno neugodne gospodarske razmere so nas postavile v situacijo iz katere brez normalizacije teh razmer praktično ni mogoče predvideti, da bi se lahko kmalu rešili.

Kljub temu, da smo že večkrat v preteklosti izpostavili problem premajhne vlaganja v razvoj in modernizacijo proizvodnje kot osnovni problem naše temeljne organizacije. Težave v katerih se nahajamo pa niso izraz le teh slabosti. Anomalije, ki so prisotne v trenutni situaciji zaradi neuskladenosti med cenami materiala in proizvodnimi cenami naših proizvodov presegajo vsakršno logiko zdravega razuma. Na osnovi takšnih razmer tudi zelo težko razumemo stabilizacijska prizadevanja naše družbe. Če dovoljuje anomalije državne prisile, ko za kg pločevine daš več kot lahko prodaš kg izdelka iz te pločevine. V takšnih razmerah je tudi onemogočeno prizadevanje za boljše gospodarjenje, saj smo boljši gospodarji kakrat, ko nič ne delamo. S takšno logiko pa se ne moremo strinjati, pa tudi ne z logiko, da naše delo ni nič vredno, saj v končni fazi trg potrebuje naše proizvode in je zanje pripravljen tudi več plačati.

Razen tega smatramo, da je ukinitve proizvodnje, ki je z gledišča ekonomske računice edino opravičljivo, nedopustljivo, saj gre za velika vložena sredstva v strojno opremo, ki lahko in mora ustvarjati zadovoljiv dohodek.

Zaradi tega odločno zahtevamo od vseh subjektivnih sil in odgovornih organov v DO in naše družbe, da se zavzamejo za normalizacijo razmer in odpravijo prisotne anomalije pri pogojih gospodarjenja in s tem zagotovijo enakovrednejši položaj pri pridobivanju dohodka.

Zavedajoč se, da težave moramo ne glede na okoliščine prebroditi, smo v obdobju po obravnavi zaključnega računa za leto 1982 sprejeli vrsto kratkoročnih ukrepov, ter izdelali politiko dolgoročne sanacije TOZD. Aktivnosti na tem področju se neposredno vodijo preko koordinacijskega odbora za učinkovito gospodarjenje, ki je med najaktivnejšimi organi v TOZD.

Med kratkoročnimi ukrepi velja posebej poudariti, da smo vse sile usmerili v razvoj novih izdelkov, ki že dajejo prve rezultate, ter organiziranju tistega dela proizvodnega programa, ki je v danem trenutku bil najakumulativnejši.

Za takšno organiziranost so bile in so še prisotne stalne preloporeditve, ki so jih zaposleni kljub temu, da so takšni ukrepi praviloma nepriljubljeni, sprejemali z razumevanjem. Rezultat teh prizadevanj je bistvena sprememba v strukturi proizvodnega programa glede na zastavljen gospodarski plan, v katerem se je sicer fizični obseg proizvodnje zmanjšal, je pa prisotno več vložnega lastnega dela, za kar je bila že izvedena ustrezna usposodobitev kadra, kot sestavni del sprejetih ukrepov.

Ob iskanju kratkoročnih rešitev med katerimi pričakujemo tudi uskladitev cen za naše proizvode je izdelana analiza vzrokov za obstoječe razmere ter na osnovi teh izhodišč za izdelavo srednjeročnega sanacijskega programa TOZD.

OOZK še naprej trdno stoji na stališču, da je možen dejanski izhod iz težav le ob kvalitetni izdelavi srednjeročnega sanacijskega programa. Izdelava srednjeročnega programa je opre-

deljena kot prioritarna naloga do konca tega leta.

Odras takšnih razmer se kaže pri vedno bolj zaostrenih družbeno političnih razmerah v TOZD.

Gospodarski položaj v TOZD Odpreski

Glede na izjemno zaostren gospodarski položaj so v TOZD Odpreski in avtokolesa opredelili konkretizacijo ciljev za izpolnjevanje planskih nalog za leto 1983 in sicer:

1. Glede na dobro zastavljen plan prodaje in proizvodnje svojih proizvodov, obvladujejo izpolnjevanje tedenskih, mesečnih kakor tudi kvartalnih planov. Poleg domače realizacije so v prvem kvartalu uspeli realizirati tudi izvoz na konvertibilno področje. Z izvozno dejavnostjo bodo nadaljevali tudi v prihodnje.

2. Tehnologija za obstoječe proizvode in njihova tehnološka dokumentacija je v celoti urejena s tem, da se ob določenih tehnoloških izboljšavah katerih v zadnjem času ne manjka, še dopolnjuje.

3. Kvaliteta oziroma kakovost izdelkov še ni na zavidni ravni vendar bodo z dodatnim novim parkom, napravili še dodaten korak tudi na tem področju.

4. Glede na težo v tej TOZD in premajhni zainteresiranosti zaposlovanja na tem področju vidimo izhod le v avtomatizaciji, ker le na tej podlagi bodo lahko uvedli realnejše norme. Razmišljamo tudi o akordnem delu

Opaža se malodušje med člani ZK in ostalimi zaposlenimi v TOZD. Ker ukrepi zveznih organov niso dali zaželenih rezultatov, kar je predvidevala gospodarska resolucija za leto 1983.

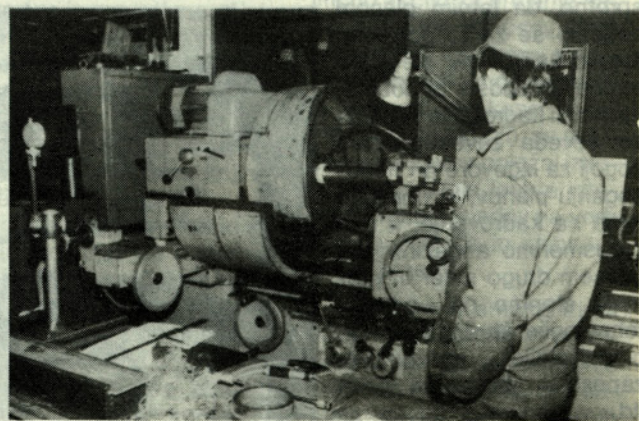
Odras tega je stagnacija OD, padanje življenjskega standarda in padanje proizvodnje.

Zamrznjeni OD v letošnjem letu bistveno poslabšujejo socialne razmere zaposlenih, s tem pa tudi narašča nezadovoljstvo, kar negativno vpliva na politične razmere v TOZD.

Tako skokovito naraščanje cen na eni strani in nespremenjeni OD, za člane ZK niso sprejemljivi, ker teže stabilizacijskih prizadevanj ne moremo nositi le delavci z omejitvami pri osebni porabi.

Zaradi tega zahtevamo, da se politika nagrajevanja mora spremeniti, ker je dejansko stanje kritično.

Sekretar OOZK
Kos Črtomir

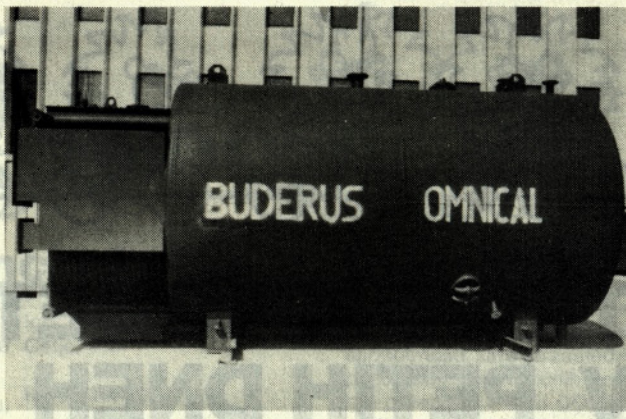

gojev, avtomatizacije delovnih procesov, kar bo v prihodnje surno vplivalo na večjo zainteresiranost zaposlovanja v TOZD. V ta namen obnavljajo strojni park, postavljena je skoraj v celoti dodatna linija lažjih koles, kjer naj bi našli zaposlitev invalidi lažje kategorije. Glavni problem pa je zaposliti

domačo delovno silo, katere izpad danes dopolnjujejo s storitvami »ZAVARIVAČA«.

Nadaljnja proizvodnja so bo razvijala v smeri specializacije proizvodnje vseh tipov koles in vročih odpreskov glede na pogoje, ki jih imajo že na razpolago. Poleg tega je v program vključena izvozna dejavnost in

pokrivanje potreb širšega jugoslovanskega prostora. V preteklosti je bila proizvodnja izključno vezana na kooperacijo TAM, danes lahko govorimo le še o 50 % kooperaciji. V tem vidu tudi večje možnosti svojega razvoja, da samostojne finalne proizvode plasirajo doma kot na tujem.

Izvoz TOZD Posoda v letu 1983 in spremljajoča problematika

Že dalj časa se potrjuje dejstvo, da je emajlirana posoda še vedno glavni proizvodni program v okvirih DO EMO, ki ga je trenutno možno plasirati v večjih količinah na konveribilna tržišča.

Tako predstavlja izvoz emajlirane posode v gospodarskem planu TOZD Posoda za I. 1983, kar 59 % količinskega in vrednostnega plana, to pa seveda pomeni ob upoštevanju III-a kvalitete, ki je ni mogoče izvažati, da bomo za izvoz morali angažirati 70 % proizvodnih kapacitet.

V primerjavi s konkurenčnimi jugoslovanskimi OZD, ki izvažajo ca. 25 % svoje proizvodnje, ter v primerjavi z ostalimi OZD kovinskopredelovalne industrije, pomeni tako visok delež izvozne proizvodnje veliko obremenitev in obvezo, ki jo je možno izpolniti le ob zagotovitvi vseh pogojev in to kontinuirano preko celega leta.

Analiza glavnih aktivnostih v procesu izvajanja izvozne proizvodnje je osredotočena na naslednje področje:

- pridobivanje naročil,
- dohodkovna analiza,
- obdelava naročil in priprava repromaterialov ter kooperantskih delov,
- proizvodnja z odpremo.

1. PRIDOBIVANJE NAROČIL:

Kljub visokemu izvoznemu planu je trenutno stanje na področju pridobivanja naročil zadovoljivo.

Predvsem to velja za program poltežke in težke posode, kjer je povpraševanje precej nad proizvodnjimi zmogljivostmi. Poenotenje debeline pločevine oz. minimalna debelina 1,0 mm nam je omogočila povečanje izvoznih možnosti predvsem na tržišču ZRN.

Pri lahki emajlirani posodi se stanje naročil nekako sklada z letnim planom, je pa pri teh grupah težava v tem, da je preveliko povpraševanje po proizvodnih v problematični rdeči in oranžni izvedbi, razen tega pa je tudi pritisk na asortiman, ki smo ga v proizvodnji že opustili ali pa ga opuščamo.

Da bi že v samem startu, takoj ob pridobivanju naročil dosegli optimalne pogoje za realizacijo naročil, moramo v TOZD in v DO doseči naslednje:

- naročila morajo biti definitivno poznana vsaj 1 mesec pred tem, ko grejo v proizvodnjo,
- priprava vzorcev mora biti hitrejša istočasno pa se mora

okrepiti lastna razvojna dejavnost v smislu boljše ponudbe oblikovalnih in barvnih izvedb, - agresivneje je treba nuditi barvne izvedbe, ki so za proizvodnjo ugodnejše.

2. DOHODKOVNA ANALIZA:

Še v bližnji preteklosti je bila tudi pri nas poznana parola: »izvoz za vsako ceno«. Smatram, da je potrebno to parolo spremeniti in sicer takole: »izvoz da, vendar tudi ob primernem dohodku«. Ta sprememba je nujna in tudi možna glede na povpraševanje, nujna pa je predvsem zato, ker nam za domačo prodajo ostaja premalo artiklov, ki bi s svojo ceno lahko pokrivali izpad dohodka na izvozu. Trenutno stanje izvoznih cen se sicer zaradi drsenja tečaja dinarja izboljšuje, vendar kljub temu še zlasti pri poltežki in težki posodi bistveno zaostajamo za domačimi cenami, pri lahki posodi pa so pri nekaterih artiklih izvozne cene že boljše od domačih.

Te analize bazirajo na čistih primerjavah z domačimi cenami, kar je za kvaliteto odločanje nedopustno in bi odločujoči elementi morali biti kalkulacije posameznega izdelka.

Da bi z izvozom dosegli tudi čimboljše dohodkovne rezultate je potrebno izvesti sledeče:

- izdelati kvalitetno kalkulacijo naših proizvodov, ki bo ažurno spremljala na eni strani stroške proizvodnje in na drugi strani prodajne cene,
- selekcionirati kupce predvsem pri poltežki in težki posodi in sicer tako, da bomo imeli prednost stalni kupci z večjimi količinami, ki imajo boljše cene, ob tem pa se z ekstermno velikimi količinami ne smemo vezati na enega kupca,
- čimboljše vnovčiti eventualne devizne viške na domačih proizvodnih programih in to v okviru TOZD ali DO.

3. OBDELAVA NAROČIL IN PRIPRAVE REPRMATERIALOV TER KOOPERANTSkih DELOV

Za optimalen pretok v proizvodnji in v končni fazi za čimboljši poslovni rezultat je ta faza dela odločilnega pomena. Mislim, da nas je tu praksa dovolj

izučila saj se lansiranje proizvodnje brez pokritja z vsemi repromateriali in kooperantskimi deli odraža v vrsti negativnih pojavov, kot so: velika nedovršena proizvodnja, zastoji, slaba kvaliteta, prestavitve delavcev, nesolidnost do kupcev in podobno. Tako ostaja oskrba prvi in glavni pogoj, da se izvozni plan izvrši, vsaka izgubljena ura pomeni v TOZD Posoda ca. 3000 kom. posode manj, namoštitev izgube pa je nemožna.

Udeležba materiala v neto prodajni ceni emajlirane posode je povprečno 45 %, glavni materiali pa so: pločevina, emajl, bakelit, dekorji in kartoni. Čeprav tudi zaloga materiala pomeni veliko angažiranje obratnih sredstev je planirana 70 dnevna zaloga za normalno proizvodnjo nujno potreban.

Velika pomanjkljivost v dosejanju delu je bila ta, da je v fazi obdelave posameznega izvoznega naročila sodeloval preozek krog delavcev. Tako včasih posamezne odločitve niso bile najboljše, delo pa ni potekalo dovolj koordinirano.

S spremenjenim načinom dela moramo doseči krajše dobavne roke, kar konkretno pomeni najdaljši rok od naročila do odpreme 2 meseca.

Da bi to dosegli je potrebno:

- imeti rešen problem pločevine stalno vsaj za 3 mesece naprej,
- zagotavljati potrebna devizna sredstva za tekoči uvoz barvil in mlinskih dodatkov ter pokrivanje deviznih potreb naših kooperantov,
- takoj ob sprejemu naročila začeti z nabavo specifičnih materialov za to naročilo,
- v fazi obdelave naročila razčistiti vse nejasnosti, po potrditvi naročila pa samo še izvajati dogovorjene aktivnosti.

4. PROIZVODNJA Z ODPREMO:

Osnova za proizvodnjo je mesečni operativni plan proizvodnje. Pred sprejemom tega plana morajo biti zaključene vse predhodne že našteje aktivnosti, istočasno pa morajo biti natančno izračunane proizvodne kapacitete.

Neodgovorno in nesmiselno je programirati in za vsako ceno

planirati neke količine, ki že v teoretičnem izračunu niso izvedljive. Na tak način sprejeti mesečni operativni plan mora postati čvrst dogovor vseh nosilcev planiranja in izvajanja, vse operativne aktivnosti pa morajo biti podrejene izvršitvi.

V procesu proizvodnje je potrebno izpostaviti še en problem, to je problem kvalitete, kjer so trenutno gibanja sicer v smeri nižanja procenta slabe kvalitete, vendar smo od planiranih ciljev še precej daleč.

Pregled glavnih aktivnosti v fazi proizvodnje in odpreme je sledeč:

- pred sprejetjem mesečnega plana je možna in nujna najširša diskusija, po sprejetju je samo še izvajanje,
- nujno je dnevno zasledovanje izvajanja plana v vseh fazah procesa,
- v primerih odstopanja od plana je s hitrimi in natančnimi dogovori odstopa čimprej kompenzirati,
- za vsako ceno je potrebno zagotavljati dnevni pretok vsaj 9000 kom poltežke in težke posode v I-a kvaliteti,

- dnevno je bdeti nad stanjem kvalitete izdelkov, materialov in kooperantskih delov,

- tedensko je potrebno napovedovanje zaključnih izvoznih naročil in skladno s tem naročanje odpremnih sredstev.

V zaključku je treba poudariti, da večji del aktivnosti, ki so opredeljene kot ključne za izvajanje izvoznih planov, že teče. Največji problem je še vedno oskrba, kjer pa je stanje bistveno boljše, kot je bilo pred meseci.

Ob stalni rešitvi tega problema smatram, da je izvozni plan brez pretresov možno izvršiti, ob tem pa seveda ne smemo pozabiti tudi tistih programov, ki gredo na domače tržišče. Zavedati se namreč moramo, da smo sicer zavestno za določen čas domače tržišče zapostavili, kar pa na noben način ne sme biti dokončna rešitev.

Predvsem je potrebno dolgoročno rešiti program sanitarnih izdelkov, poltežke in težke posode za domači trg in alu program, saj bo končno še vedno 58 % celotne realizacije v I. 1983 potrebno doseči na domačem tržišču.

Potrebujemo kvalitetnejši proizvodni program

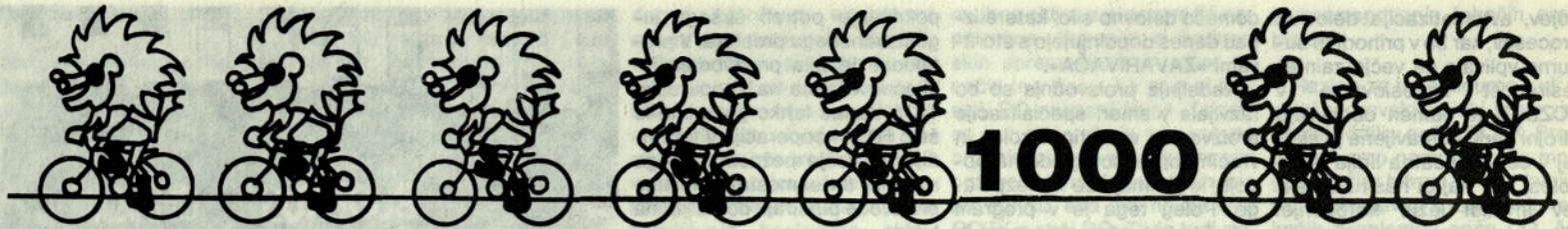
V času med obema konferencama smo se v naši OOZK redno spopadali z naslednjimi vprašanji:

- doseganje plana proizvodnje in prodaje,
 - nabava in cene repromateriala,
 - priprave planov in pa finančno poslovanje TOZD.
- Ker smo poslovanje v prvem kvartalu 1983 zaključili z izgubo v višini 23.334 din, se je zadaljšo vodstvo TOZD, kot predpisuje tudi zakon, da izdelava predsanacijski program, katerega pa so potem obravnavale DPO v TOZD, nato pa obravnavali in potrdili DS TOZD. Ne bi navajali vseh vzrokov za nastalo izgubo, napisani so v predsanacijskem postopku, zopet pa ne moremo mimo nekaterih ključnih vprašanj, katera so bistvena, če želimo, da bo TOZD v prihodnje bolje posloval in dajal boljše rezultate dela kot pa jih je dosegel v prvih treh mesecih.

Več let že poslušamo obljube, da se mora za TOZD EMOKONTEJNER pripraviti program, ki bo zagotavljal zaposlenim v TOZD jasnejšo prihodnost. Žal pa zaradi nerealiziranih nalog zaide TOZD v takšno stanje, kakršnemu smo bili priča pred letom, ko je šel tuji partner v stečaj. Ravno zaradi tega, smo že dvakrat spremenili srednjeročni program, do danes pa novega še ni pripravljeno.

Mnenja smo, da imamo v DO EMO takšne strokovne kadre, kateri so sposobni pripraviti program, s katerim bi omogočili boljše izkoristek strojev, naprav in prostora, kakršen je v našem TOZD. Po zadnjih informacijah bomo poslovanje v prvi polovici leta 1983 zaključili z boljšim rezultatom, kot v prvem tromesečju, točno bomo pa videli po zaključku bilance 1-6.

Sekretar OOZK
Kovačič Gusti

TISOČ KILOMETROV V PETIH DNEH

V petek 17. 6. 1983 ob pol osmi uri zjutraj je izpred upravnega poslopja naše delovne organizacije krenilo na tisoč kilometrov dolgo pot po Sloveniji trinajst članov naše kolesarske sekcije. V petih dneh so tako prekosarili slovensko kolesarsko transverzalo in s tem uresničili zadano nalogo, hkrati pa tudi potrdili svojo telesno pripravljenost. Skupina naših kolesarjev je druga skupina celjskih kolesarjev, ki se je odločila za tako dolgo kolesarjenje, vendar pa je naša skupina za pot porabila dan manj kot prva. Tako so v petih dneh prevozili pot od Celja prek Žalca, Kamnika, Bleda, Jesenic, Vršiča, Bovca, Nove Gorice, Kopra, Postojne, Novega Mesta, Kostanjevice, Krškega, Kumrovc, Ptuja, Murske Sobote, Maribora, Ruš, Dravograda, Titovega Velenja in Petrovč nazaj v Celje.

(Slovensko kolesarsko transverzalo je leta 1979 postavil Tone Fornezzi – Tof skupaj s člani kolesarskega kluba Rog Franek).

Na cilj, ki je bil v središču Celja na Tomšičevem trgu so prišli v torek 21. 6. okoli 18. ure. Ob tej priložnosti smo jim sodelavci skupaj s predstavniki kolesarskega kluba Merx in kolesarskega kluba Rog-Franek pripravili prisrčen sprejem.

Ob zvokih godbe na pihala naše DO jih je pričakala množica naših soseščanov, ki so prišli pozdravit prve Celjane – kolesarje, ki so samo v petih dneh prevozili slovensko transverzalo.

Na cilju jih je najprej pozdravil generalni direktor naše delovne organizacije tov. Franci Gazvoda, ki jim je obenem tudi kot predsednik naše rekreativno športnega društva izročil pismena priznanja za uspešno prevoženo tisoč kilometrov dolgo pot.

V imenu kolesarskega kluba Merx Celje in v odsotnosti tov. Edija Stepišnika je vse udeležence akcije pozdravil tov. Mitja Čmer, sicer podpredsednik KK Merx.

S strani ustanovitelja slovenske transverzale, kolesarskega kluba ROG-FRANEK iz Ljubljane pa so naši kolesarji prejeli kolajne, izdelane posebej v ta namen. Te sta jim izročila predstavnik kluba Rog-Franek tov. Jože Horvat (predsednik kluba) in tov. Franc Mugerle.

Eden najzaslužnejših mož v našem mestu za razvoj kolesarskega športa tov. Aco Ibraimov pa jim je v svojem in v imenu predsednika KK Merx tov. Edija Stepišnika izročil posebno spominsko plaketo kot simbol zmage nad tisoč prevoženimi kilometri.

Živimo v času vse večjega razvoja znanosti in tehnike. Vse to pa nam narekuje izredno dinamičen tempo življenja, prav tako pa nas ta tempo življenja vse bolj odvaža od fizičnega dela in fizične aktivnosti nasploh. Prav zaradi tega postaja množična rekreacija in šport naša življenjska potreba, pravzaprav nujna. Zato ni čudno, da se vsakodnevno srečujemo s porastom množičnih rekreativnih prireditev. Kolesarjenje oz. kolesarski šport je ena od njih. Zaradi specifičnosti tega športa, premagovanje večjih razdalj, neposreden stik z naravo, močna obremenitev srčnožilnega sistema in s tem jačanje vzdržljivostne moči, se ta vrst rekreacije vse hitreje razvija. Vzporedno s tem se pa tudi širi krog ljubiteljev tega športa, saj mu ne predstavlja ovire ne starost, ne spol.

Kolesarjenje dobiva pri nas vsak dan več privrženec. Kolo postaja spet »ta pravo« ljudsko vozilo, posebno na krajše izlete. Tudi čar izletov na kolesu v lepo naravo se nam ponovno odkriva

ter celo najbolj zagrizeni motoriziranci (ob sedanjih visokih cenah bencina ter režimu na bone še posebej) začenjajo priznavati, da ima kolesarjenje svoj poseben mik ter mnogi že kar radi sedejo na bicikel.

Če pogledamo kolesarnico naše DO, vidimo, da je vsak dan več koles v njej in da se sodelavci vse bolj poslužujejo kolesa za prevoz do službe in nazaj, hkrati pa je med našimi sodelavci vsak dan tudi več pristašev rekreativnega kolesarjenja.

Torej kolesarstvu v zadnjem času res ne moremo odrekati množičnosti, kolesarjem pa ne zagretosti, saj nas o njej prepričujejo najrazličnejše preizkušnje, ki se jih lotevajo tisti najbolj vztrajni, navdušeni in tudi – pogumni.

Takšnih »skrajnežev« seveda ne manjka tudi med našimi sodelavci, saj se je ravno pri njih vzbudila ideja, da bi trinajst članov naše kolesarske sekcije v 5 dneh prevozilo slovensko transverzalo ali 1000 km po Sloveniji.

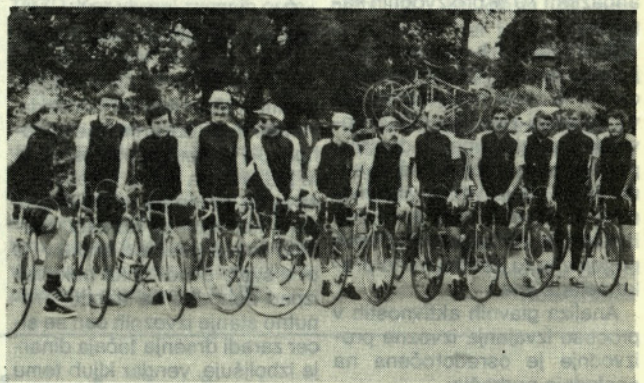
Ideja oziroma odločitev o tem je padla že na občnem zboru kolesarske sekcije RSD, oziroma ob sprejetju programa – dela za leto 1983.

Odločitev o organizaciji tako zahtevne akcije, kot je 1000 km po Sloveniji ni bila lahka. Zavedali smo se težav, ki se bodo in ki se lahko pojavijo pri tem, zato smo se priprav na akcijo z vsa resnostjo lotili že v začetku leta.

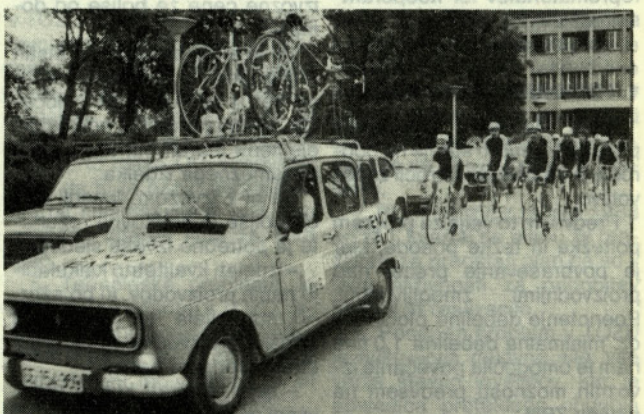
Nedvomno je tolikšno potovanje na kolesu, ki traja samo 5 dni glede na razdalje skrajno naporno, tako telesno kot tudi duševno. Takšna mini ekspedicija zatorej terjaja vsestransko ubranost moštva, če naj bo uspešna. K uspešni realizaciji takšne ideje pa sodijo poleg izbire primernih kandidatov za takšno pot še številne druge organizacijske priprave oziroma aktivnosti, od katerih pa je zagotovo največji problem zbrati

Petek, 17. VI. 1983
Zadnje priprave pred odhodom.

Tik pred startom.

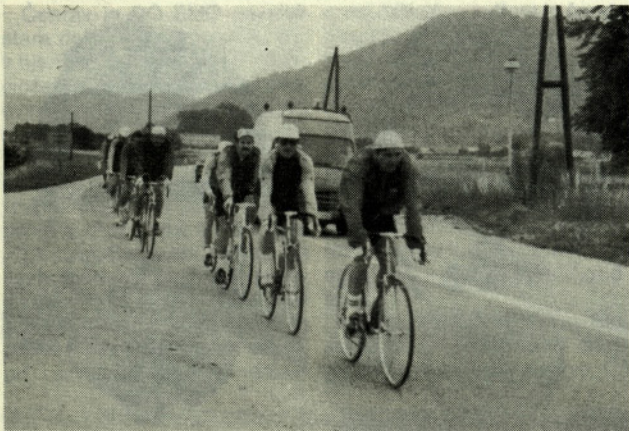
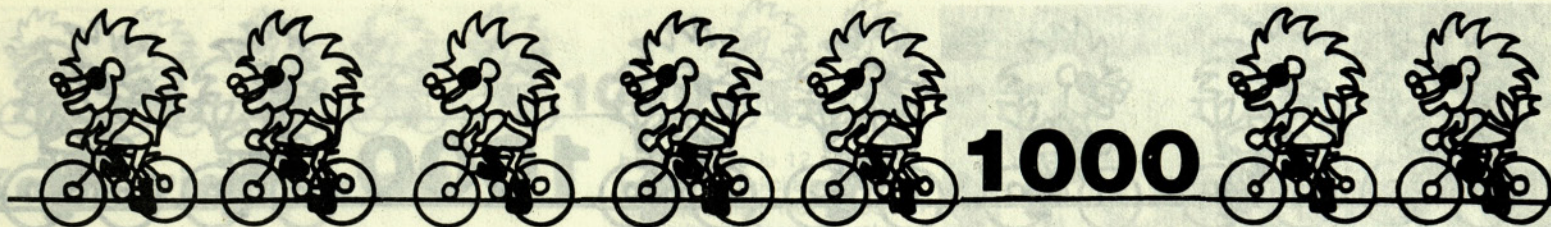

Start izpred naše delovne organizacije.

Prva okvara – 1 km po startu.

In končno na poti.

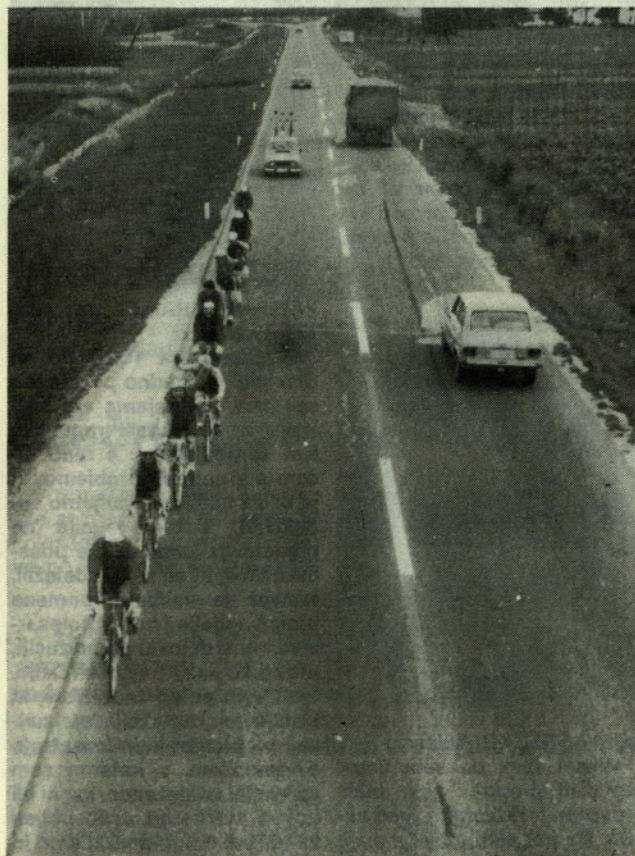
dovolj finančnih sredstev. Vendar, če se člani naše kolesarske sekcije za nekaj odločijo, to tudi izpeljejo. Ob pravilni sestavi organizacijskega odbora za izvedbo akcije ter ob maksimalni angažiranosti le tega so se zbrala tudi potrebna sredstva in akcija je lahko stekla.

Na prvem sestanku organizacijskega odbora smo proučili vse glavne naloge, določili ustrezne nosilce nalog, ter pričeli z delom. Potrebno je bilo proučiti progo, izdelati etapno in časovno razdelitev, organizirati ustrezno spremstvo, zagotoviti prenočišče in prehrano, kar je za takšno akcijo izredno pomembno, pridobiti vsa potrebna dovoljenja, opraviti zdravniške

preglede in ugotoviti fizično pripravljenost udeležencev, priskrbeti opremo in rezervne dele ter nenazadnje zbrati dovolj finančnih sredstev. Tu smo se obrnili po pomoč na celjsko združeno delo, ki nam je v okviru zmožnosti priskočilo na pomoč.

Vse navedene naloge in tudi tiste, ki so se pojavile sproti, so bile do odhoda opravljene.

Vsi udeleženci akcije oziroma našega 1000 km maratona so se sprva pripravljali individualno. V mesecu maju pa so opravili še dve testni vožnji. Pred odhodom so tako imeli v nogah že preko 1000 prevoženih kilometrov, prizadevnejši pa tudi do 4000 km.

Uspešno opravljene vse naloge v zvezi z akcijo in dobra fizična pripravljenost udeležencev, so bile zanesljiv porok, da bo akcija 1000 km v celoti uspeła.

Udeleženci akcije:

PREZELJ MIRAN

Predsednik kolesarske sekcije EMO

Rojen 15. 4. 1956 v Celju, stanujoč v Žalcu. Po končanem šolanju se je zaposlil v EMO in dela v DSSS na delih in nalogah projektiranja organizacijskih in informacijskih sistemov. S kolesarjenjem se ukvarja že iz otroških let, intenzivneje pa zadnjih 15 let. Razen tega se ukvarja tudi z drugimi športi, uspešno igra košarko, namizni tenis, rad plava in smuča.

GREGORČIČ EMIL

Rojen 18. 9. 1946 v Celju, zaposlen v DSSS kot vodja Splošne službe. Po poklicu je višji organizator rekreacije. Na področju rekreativnih dejavnosti deluje že več kot 12 let. Ukvarja se z različnimi športnimi panogami, najraje pa ima tek na smučeh, kolesarjenje, kegljanje, podvodni ribolov. Nasplošno se ukvarja z vsemi rekreativnimi športi, aktivno pa se ukvarja s potapljanjem in je tudi član Kluba podvodnih dejavnosti LT EMO.

KRISTAN ROMAN

Rojen 25. 2. 1959 v Celju, stanuje v Celju. V naši DO je zaposlen od leta 1978 in sicer na delih in nalogah projektiranja v Razvoju TOZD Kotli. S kolesarjenjem se aktivneje ukvarja 4 leta, rad pa igra tudi tenis in namizni tenis (uspešno vodi tudi namiznoteniško sekcijo EMO), rad planinari, rekreacijsko pa se ukvarja tudi s tekom.

VREČER RENATO

Rojen 24. 8. 1949 v Celju, stanuje v Celju. V naši DO je pričel z delom leta 1982. Dela na delih in nalogah upravljanje zahtevnih prodajnih del v TOZD Kotli.

S kolesarjenjem se intenzivneje ukvarja zadnjih šest let. V prostem času rad smuča, drsa, planinari, plava, skratka rad se ukvarja z vsakim športom po malem.

AUDIČ SREČKO

Rojen 17. 5. 1951 v Celju, stanuje v Celju. V naši DO je zaposlen od leta 1974 in sicer v TOZD ERC na samostojnih delih z računalnikom. Rekreativno se ukvarja s kolesarjenjem že 10 let. Kolesarstvo jemlje kot zdrav šport, ki mu ohranja zdravje in vitalnost. Večjih ambicij na področju kolesarstva nima, čeprav se udeležuje večine organiziranih maratonov, ter rekreacijskih voženj. Kot član RŠD EMO sodeluje v različnih športnih disciplinah, aktivno pa

igra hokej na ledu. Je član HDK Celje.

KOS ČRTOMIR

Rojen 22. 3. 1954 v Celju, zaposlen v DO EMO kot tehnolog v TOZD Radiatorji. Ukvarja se z različnimi letnimi in zimskimi športi, s kolesarjenjem, ki mu predstavlja tudi najljubšo športno panogo, pa se aktivno ukvarja že 4 leta.

JURC RUDI

Rojen 10. 4. 1948 v Celju. V naši DO je zaposlen že 19 let. V TOZD Servis in trgovina opravlja dela in naloge v zvezi z obdelavo dokumentov servisa. Za kolesarstvo sta ga navdušila prijatelj, sodelavca zakonca Tominc. Še pred dobrim letom dni kolesarstvu ni posvečal večje pozornosti in je dnevno prevozil le 10 km. Kasneje je spoznal, da je kolesarstvo kljub naporom lep in atraktiven šport, zato je pričel z resnejšimi treningi, tako, da se danes uspešno udeležuje večine maratonov in drugih organiziranih kolesarskih manifestacij.

GUBENŠEK DANIEL

Rojen 16. 12. 1966 v Celju, dijak RŠC Velenje. Ukvarja se z različnimi športi, najraje pa igra košarko, namizni tenis, rad pa tudi teče. S kolesarstvom se ukvarja aktivno dve leti.

SMEH SREČKO

Rojen 2. 11. 1950 v Celju, zaposlen v DO EMO od leta 1979 kot tehnolog v TOZD Radiatorji. Rekreacijsko se ukvarja s plavanjem, rad planinari, s kolesarjenjem pa se aktivno ukvarja dve leti.

ŽULIČ DRAGO

Rojen 3. 11. 1943 v Celju, stanuje v Celju. V naši DO je zaposlen kratek čas kot vodja skupine strojne projektive v TOZD Kotli. Rad plava, jadra, aktivno se ukvarja s podvodnimi dejavnostmi (je član Kluba podvodnih dejavnosti LT EMO). Ukvarja se tudi s smučarskimi teki. S kolesarstvom se intenzivneje ukvarja 5 let, udeležuje pa se tudi tekaških maratonov.

MERNIK IGOR

Rojen 30. 7. 1963 v Celju, stanuje v Celju. V naši DO opravlja dela in naloge orodjarja v TOZD Kotli v Šentjurju. Od leta 1979 se intenzivno ukvarja s kolesarjenjem, svoje telesne sposobnosti si krepi še z atletiko in gimnastiko.

PETERNEL FRANJO

Rojen 7. 11. 1947 v Osijeku, stanuje v Celju. V naši DO je za-

poslen od leta 1963. Opravlja dela in naloge v zvezi z urejanjem stanovanjske problematike. Ima odlične organizacijske sposobnosti, zato ga zasledimo pri organizaciji različnih športnih prireditev v naši DO. Rekreativno se ukvarja z različnimi športi.

ŠKAPIN RUDI, zdravnik

Rojen 29. 3. 1939 v Suhorju pri Postojni. Vse do končanega šolanja na medicinski fakulteti je živel pri starših. Prvo delovno mesto je našel v Postojni, kjer je delal 5 let. Leta 1970 se je preselil v Celje ter se zaposlil v Zdravstvenem centru na delovnem mestu preventivnega zdravljenja udeležencev v prometu z motornimi vozili. Kolesarjenje mu predstavlja hobi že iz mladosti, resneje pa se z njim ukvarja že 4 leta.

V zimskem času se udeležuje tudi akcij teka na smučeh, skozi vse leto pa se ukvarja s suhim tekom.

Z organizacijo te akcije smo dokazali sebi in družbi, da se z vestnim in pravilnim pristopom do dela da mnogo narediti. Veseli smo ob ugotovitvi, da je v Celju za takšne in podobne akcije veliko razumevanja. Skoraj povsod, kjer smo iskali pomoči, bodisi denarne, materialne ali tehnične, smo našli na pripravljenost do sodelovanja. Zato se ne tem mestu zahvaljujemo vsem, ki so karkoli storili za uspešno izvedbo akcije. Posebno se moramo zahvaliti organizacijam združenega dela za finančno in materialno pomoč, osebju športne ambulante za ugotovitev fizične pripravljenosti in sposobnosti udeležencev. Delovni organizaciji in rekreativnemu športnemu društvu EMO za vsestransko pomoč, Kolesarskemu klubu Celje in vsem posameznikom, ki so sodelovali v pripravah in sami izvedbi.

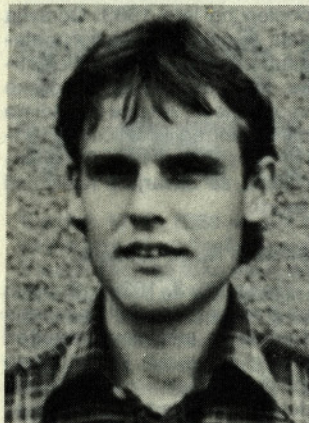
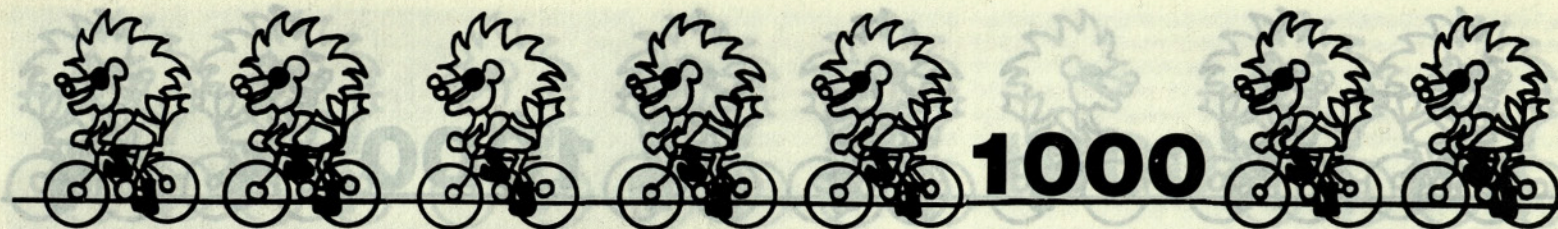
KOLESARSKA

Vrtimo pedale, krepimo srce, za nami ostane vsak hrib in morje.

Cesta je dolga, se vleče kot kača, iz telesa izteka vsa zaužita pijača.

Kdor hoče bit' prvi, naj malo se trudi, saj zadaj v vrsti so drugi še tudi.

Voda odteka, mast izgoreva, od mene ostaja samo uboga še reva.

PREZELJ MIRAN, kolesar:

»Mnenja sem, da je prevoziti slovensko transverzalo v petih dneh izreden podvig. Da je to možno, smo tudi dokazali. Akcija je v celoti uspela. Mislim, da je to zasluga vseh, ki so sodelovali pri organizaciji te akcije. Upam, da ta akcija ni bila zadnja in da se prav kmalu zopet dobimo na podobni akciji.«

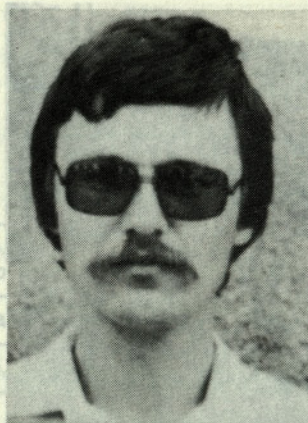

GREGORČIČ EMIL, kolesar:

»Glede na to, da smo potek akcije 1000 km po Sloveniji organizacijsko dobro zastavili in se z vso resnostjo lotili dela, je bil uspeh akcije pričakovani. Nevarnosti, ki so pretile na nas na cesti smo z disciplinirano vožnjo in veliko mero tovarištva uspešno premagali. Prepričan sem, da je vsak od nas udeležencev, doživel trenutke, ki mu bodo ostali v trajnem spominu.«

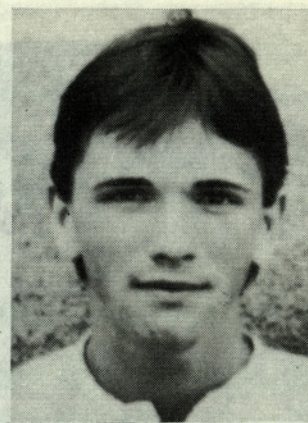
ŠKAPIN RUDI, zdravnik, kolesar:

»Neverjetno, akcija je minila, kot da bi gledal lep in napet film z odličnimi režiserji in igralci, ki so presegli vse superlative za takšno starost in fizično pripravljenost. Skratka, lahko trdim, da smo vsi presenetili sami sebe in da smo zaradi tega upravičeno ponosni nase oziroma na vse sodelujoče na akciji. Osebnostno sem seveda najbolj srečen, ker se mi je uresničila želja, da naj bi moja strokovna oprema služila le za talisman udeležencev. Kaj takega je seveda enkratno, vendar pa ponovljivo.«

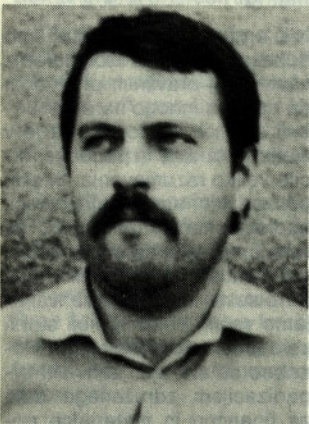
JURC RUDI, kolesar:

»Trditi si upam, da je akcija po Sloveniji v celoti uspela, tako kot je bila zamišljena oziroma planirana. Takšne akcije nas zblizujejo, povečujejo prijateljstvo med ljubitelji kolesarjenja, obenem pa so vzpodbuda za nove kolesarje.«

MERNIK IGOR, kolesar:

»Mislim, da sem teh 1000 kilometrov prevozil bolje, kot sem pričakoval. Vsi smo imeli dovolj moči, razpoloženje je bilo odlično, organizacija odlična, rekel bi, nad pričakovanji. Na zadovoljstvo vseh nas smo uresničili cilj, ki smo si ga zastavili in ki je bil vse drugo kot lahek. Dež, veter, sparina, klanci in razne druge nevspečnosti, ki so nas spremljale, vse smo uspešno prestali, čeprav sem imel na trenutke občutek, da smo že skoraj roboti in ne ljudje, kolesarji. Kljub temu pa lahko rečem, da je bilo odlično.«

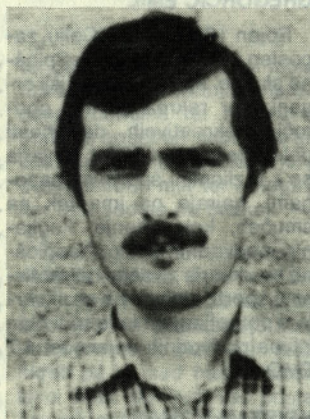
KOS ČRTOMIR, kolesar:

»Mislim, da je akcija odlično uspela, da je bila organizacija na zavidičnem nivoju. Družba je bila odlična. Motilo me je le nestabilno vreme. Kljub napornim etapam ni ostalo nobenih posledic oziroma se je vse v redu izteklo.«

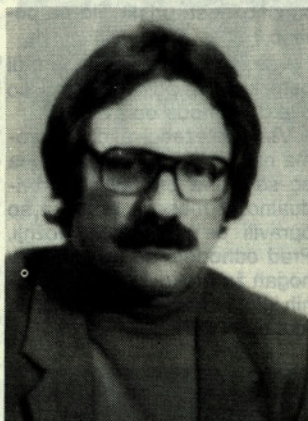
VREČER RENATO, kolesar:

»Po mojem mnenju je akcija 1000 km po Sloveniji zelo uspela. Zame je bila najtežja II. etapa, nekaj zaradi velikega števila prevoženih kilometrov, največ pa zaradi močne burje, ki nas je spremljala od Gorice do Kopra ter nazaj do Postojne. Trajno se bom spominjal tudi četrte etape, ki bi jo lahko imenoval tudi »MOKRA ETAPA« saj nas je pral dež od Kostanjevice do Ptuja.«

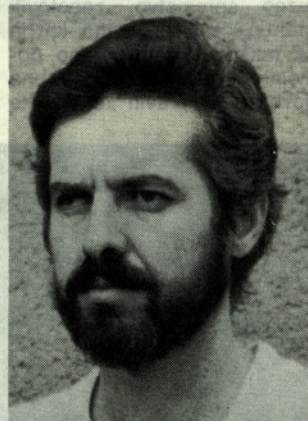
KRISTAN ROMAN, kolesar:

»Akcija je bila uspešna tako v organizacijskem, kakor tudi tehničnem pogledu. Med vožnjo je vladalo med vsemi udeleženci pravo tovarištvo, tako da smo skupno brez težav premagali vse hude trenutke, ki so se porajali na tej dolgi poti po Sloveniji. Takšnih akcij si še želimo. Pohvalil bi vse tiste, ki so nam pomagali pri organizaciji akcije, kakor tudi vse tiste, ki so vztrajno vrteli pedala.«

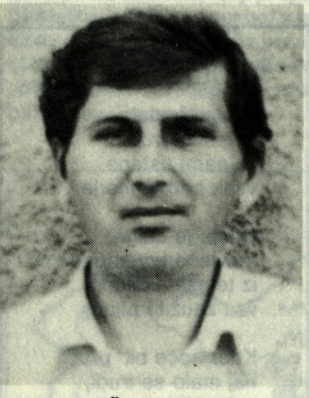
ŽULIČ DRAGO, kolesar:

»Akcija je bila zelo zanimiva, vendar mislim, da smo bili preveč zaposleni s samim kolesarjenjem, zaradi česar ni bilo časa za ogled zanimivosti krajev na poti, ki smo jo prekosarili!«

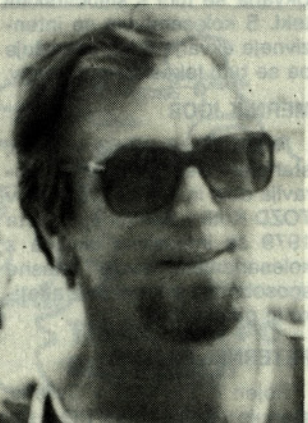
PETERNEL FRANJO, spremljevalec s katrcu:

»Transverzala 1000 km po Sloveniji je izredno posrečeno speljana, saj zajema vse najlepše kraje v naši republici. Kot spremljevalec s fanti nisem imel nobenih problemov in je bilo z njimi prav prijetno sodelovati. Takšna akcija ne predstavlja samo užitke posameznikov, ki so se je udeležili, temveč je velikega pomena tudi za nadaljnji razvoj kolesarstva v naši delovni organizaciji, prav tako pa tudi v občini Celje. Sam sem poleg zadolžitve, ki sem jih imel na akciji, imel največ problemov s katrcu, to je avtomobilom, s katerim sem spremljal udeležence, ker ni bil dovolj kvalitetno usposobljen za takšno dolgo pot, ki smo jo prevozili. Če torej odmislim te nevspečnosti, lahko vseeno rečem, da je naša akcija v celoti uspela.«

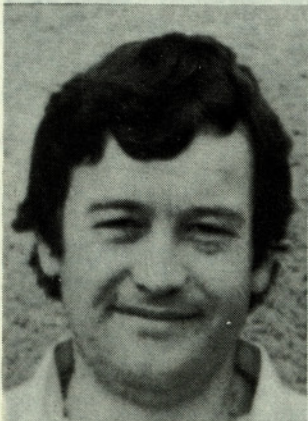
SMEH SREČKO, kolesar:

»Presenetila me je dobra disciplina pri vožnji, dobra organizacija akcije v celoti, med samo vožnjo pa odlične organizacijske sposobnosti Peternele, ki je skrbel za naše počutje in prehrano.«

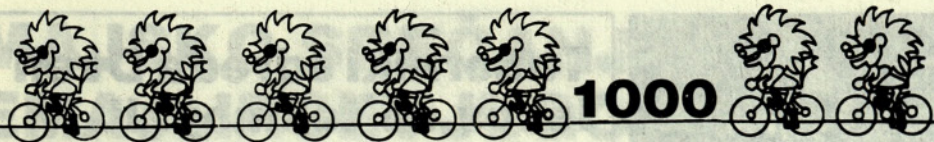
GUBENŠEK DANIJEL, kolesar:

»Mislim, da smo vsi udeleženci akcije vozili hitro, a še vedno disciplinirano. Če ne bi bilo vetra in dežja, bi bilo še vse mnogo bolje, oziroma bi bilo počutje še boljše. Vožnjo smo končali brez nesreče. Organizacija akcije je bila odlična. Podobnih akcij si želim tudi v prihodnje.«

AUDIČ SREČKO, kolesar:

»Vesel sem, da sem uspel prevoziti progo z zelo malo prevoženimi kilometri pred akcijo. Na pot sem odšel z malo optimizma. Bolj ko smo se bližali cilju, boljše je bilo. V Celje sem prikolesaril zdrav in spočit.«

Kolesarjem na pot

Čeprav je DO EMO navidez stara delovna organizacija, živi v njeni sredi mlad, zdrav ambiciozen duh, ki mu ne predstavlja ovire niti zapleten gospodarski položaj. Ta duh se odraža na vseh področjih delovanja. Tako pri doseganju delovnih rezultatov, kakor tudi pri družbenopolitičnih in društvenih aktivnostih. Delavci EMA so aktivni na vseh področjih družbenega delovanja, tako v sami DO, kot v krajevnih skupnostih, občini in še kje. Prav posebno so aktivni pri razvijanju kulturne dejav-

nosti, tehnične kulture in športa nasploh. Pred nedavnim ustanovljeno rekreativno športno društvo je samo odraz te množične aktivnosti in potrebe po še bolj organiziranem delovanju. Prav v društvu, ki je v sedanjem času v ekspanziji razvoja, se porajajo ideje in interesi po vseh večjih dosežkih bodisi na tekmovalnem, predvsem pa množičnem rekreativnem področju.

Akcija, kot je 1000 km po Sloveniji in to celo v petih dneh, samo potrjuje te ugotovitve. Če

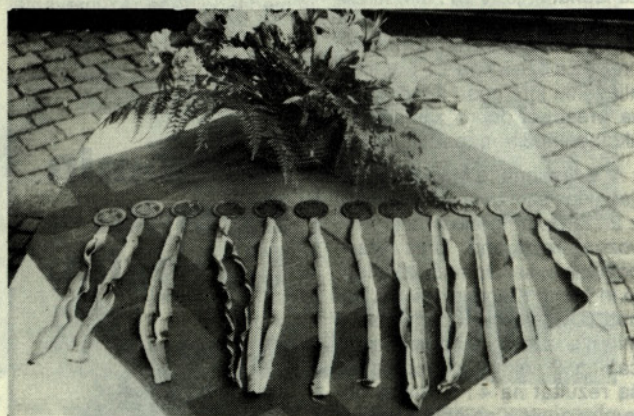
bo kolesarilo le 12 najbolj vztrajnih pa bo akcija gotovo imela velik odmev tudi pri ostalih delavcih-priložnostnih rekreativnih športnikih, saj bodo med njihovim vrtenjem pedalov analizirali svojo telesno aktivnost in prav to bo izziv tudi ostalim iz širokega spektra panog, da ne bodo zadovoljni z doseženim, temveč bodo tudi na svojih področjih želeli doseči več.

Kolesarjem, ki se odpravljajo na to izredno naporno pot, želimo srečno pot, ugodno vreme in da se čili in zdravi vrnejo nazaj.

Predsednik
častnega odbora
FRANCI GAZVODA
Gl. direktor DO EMO

Na dolgi poti je naše kolesarje spremljal Peternel Franjo s kartrco, ki pa se je odlikovala s številnimi okvarami.

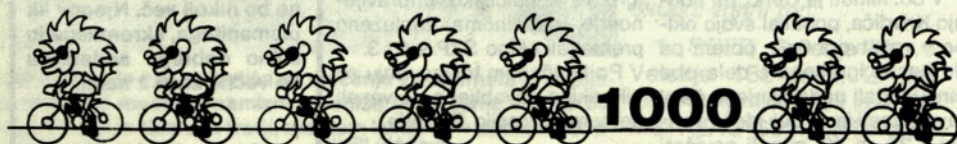
Poleg priznanj so dobili tudi kolajne kolesarskega kluba ROG - Franek iz Ljubljane - ustanovitelja slovenske transverzale.

Srečno pot - kolesarji

Pozdravljam pobudo kolesarske sekcije EMO, da prevozite kolesarsko transverzalo »1000 km po Sloveniji«. Takšna akcija

je vzpodbuda drugim kolesarjem, prispeva pa k popularizaciji kolesarstva v našem mestu ob Savinji.

Akcije, kot je 1000 km po Sloveniji in podobne, so že sicer nekak višek športno rekreativne aktivnosti, vendar ljudje smo že po naravi nagnjeni k temu, da hočemo vedno več oz. da hočemo vedno preverjat svoje psihofizične zmogljivosti. Pomembnost takšnih akcij je tudi v tem, da ostalim pokažemo oz. dokažemo, koliko je potrebno in koliko je človek v skrbi za svoje zdravje sploh sposoben narediti.

Množica Celjanov, sodelavcev, pristašev kolesarskega športa in godba na pihala EMO, so pozdravili prihod naših kolesarjev, ki so v petih dneh prevozili 1000 kilometrov po Sloveniji, oziroma tako imenovano slovensko transverzalo.

Na cilju je med prvimi pozdravil kolesarje direktor naše DO tov. Franci Gazvoda.

Glavni direktor in predsednik našega rekreativnega športnega društva podeljujeta kolesarjem pismena priznanja za uspešno prevoženo pot.

MLADE PEVKE ZBORA DRZ »MLADOST« LEVOČA IZ ČSSR SO SI KOT GOSTJE NAŠEGA KOLEKTIVA OGLEDALE PROIZVODNJO POSODE.

MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL V CELJU

V dneh 4., 5., in 6. junija 1983 bil kot vsako leto v Celju 15. Mladinski pevski festival, kateri ima v Celju že dolgoletno tradicijo in je že prerasel v veliko mednarodno kulturno manifestacijo.

Poleg domačih mladinskih zborov sodeluje na vsakoletnem festivalu tudi mnogo tujih mladinskih zborov. V nedeljo 6. junija 1983 je bil zaključni koncert vseh zborov v mestnem parku. Slavnostni govornik na zaključnem koncertu – predsednik republiškega komiteja za kulturo dr. Matjaž Kmecl je v svojem govoru dejal:

»Zato smo tu, da se bo vedelo, kaj nam pomeni pesem, da je to naš prispevek za srečnejšo človeštvo! Samo v Sloveniji je okoli 2000 pevskih zborov, torej prava armada v službi umetnosti in lepote! Potem pa pridejo še prijatelji, Zbori – delegati iz vse Jugoslavije in Evrope. Ob tem se globoko zavedamo, koliko nas je: Silna moč! Morali bi določiti svetovni pevski dan, svetovno pevsko uro, ko bi vsi, ki pojemo tudi res zapeli, hkrati, da bi ves planet odmeval od 4 milijarde glasov – potem bi preštevali kdor poje za mir in srečo, hitro bi vedeli, kako samo še nekaj zavrtilih generalov in kaplarjev sedi v svojih bunkerjih, pa še ti bi se spreobrnil! Zemlja bi postala planet sonca in pesmi. Zakaj ne bi bil celjski festival mladih zborov eden od znanilcev takšne prihodnosti.«

Kot vsako leto, je tudi letos sodeloval EMO kot pokrovitelj in sicer dekliskemu pevskemu zboru DPZ »MLADOST« Levoča iz ČSSR. Zbor je na zelo visoki

kvalitetni ravni in je tokrat v Celju osvojil srebrno medaljo. Mlade pevke so bile gostje našega kolektiva, ogledale so si TOZD Posoda. V »zavijalnici« so mlade pevke zapele par pesmi in v veliko

začudenje tudi slovensko narodno »Ko so fantje proti vasi šli«. Za ubrano petje so jih delavci Posode nagradili z burnim aplavzom.

ADAMIČ SLAVKO

Tokrat 2:0 za EMO

TRADICIONALNO SREČANJE ŠPORTNIH EKIP »EMO« TOZD VZDRŽEVANJE-ENERGETIKA S SZP VRANJE – PODRUŽNICA CELJE

Laškoletni zmagovalca tradicionalnega srečanja SZP Vranje, Podružnica Celje je klonila pred boljše pripravljenimi ekipami EMO TOZD VZDRŽEVANJE-ENERGETIKA v kegljanju in nogometu.

Kegljanje

V hali Golovec je bil 14/6-1983 ob 15. uri dvoboj izbranih ekip med EMO TOZD Vzdrževanje-energetika in SZP Vranje, Podružnica Celje. Glavni sodnik: Šrot Ivan, EMO Celje. Zmagala je ekipa TOZD Vzdrževanje-energetike z 2250 : 2167 podrtih kegljev. Ekipo so sestavljali:

EMO TOZD Vzdrževanje-energetike: Brglez 390, Lešek F. 394, Lešek Z. 392, Gregorčič 389, Dobrišek 344, Skalar 341.

SZP Vranje, Podružnica Celje: Hozjan 364, Dimitrijevič 346, Medič 358, Zejak 339, Popovič 338, Jankovič 422.

Nogomet

EMO TOZD Vzdrževanje-energetika – SZP Vranje, Podružnica Celje. Rezultat 6 : 3 (0 : 1).

Nogomet je bil odigran na stadionu Olimpa, 14/6 1983 ob 17. uri pred približno 100 gledalci. Vreme je bilo oblačno, teren v redu. Sodnik: Ivančič Ilija, EMO.

Strelci za EMO: Založnik v 57'' in 82'', Mahnič v 64'', Klenovšek v 68'', Petek v 74'' in 86''.

Za SZP Vranje: Cerič v 30'', Crnalič v 87'', Čirkič v 89''.

Sestav ekipe EMO: Kričan, Vrhovšek, Velič, Brglez, Mahnič, Petek, Založnik, Hrvačanin, Korošak, Ramšak, Klenovšek, Skalar, Tepež in Brkovič.

Sestav ekipe SZP: Turkano- vič, Stojev, Karabašič, Cerič, Stamenič, Krivdič, Hodžič, Crnalič, Vipotnik, Čirkič, Džukič, Stanojevič, Medič, Dimitrijevič, Ravelič, Zojan in Popovič.

Pred samim začetkom srečanja je predstavnik SZP Vranje, tovariš Hozjan, pozdravil udeležence nogometnega srečanja in ekipi EMO TOZD Vzdrževanje-energetika predal pokal in spominke v znak dobrih prijateljskih športnih vezi med našo DO EMO in SZP Vranje.

Maloštevilni gledalci so uživali ob doseženih golih in v lepi, fer in dobri igri obeh ekip.

Gostje so pričeli z napadalno igro, vendar je obramba domačih v prvih 15. minutah uspešno in pravočasno posredovala ter zlahka prestregla dobro zamišljene akcije napadalcev ekipe SZP, nadaljevala se je enakovredna igra z rahlo terensko premočjo ekipe SZP.

V 30. minuti je Cerič, na podajo Krivdiča, popeljal svojo ekipo v vodstvo z 0 : 1, potem pa do konca igranega I. dela obe mreži ostali nedotaknjeni, čep- rav so gosti imeli dve idealni priložnosti v 39. in 40. minuti povišati

Taborniki odreda Dveh levov so tekmovali

21/5-1983 so se taborniki odreda »DVEH LEVOV« udeležili v Slovenskih Konjicah polkrožnega tekmovanja za mlajše tabornike.

Tekmovanje se je vršilo v naslednjih panogah:

- streljanje z lokom,
- orientacija v okolju,
- topografija,
- morse abeceda z zastavicami,
- postavljanje šotora.

Konkurenca je bila precejšnja, saj se je tekmovanja udeležilo kar 15 prvorazrednih taborniških odredov s celjskega področja. Odred »DVEH LEVOV« je zastopalo pet učencev iz OŠ Franja Vrunča (Hudinja), ki so pokazali izredne sposobnosti pri opravljanju taborniških veščin. Na koncu so zasedli odlično III. mesto.

Sporočila sodelavcev

Ob odhodu iz kolektiva se iskreno zahvaljujem oddelku zavijalnice za darilo, ki mi bo vedno drag spomin nanje. Pri nadaljnjem delu pa jim želim obilo uspehov in medsebojnega razumevanja.

Angela ZAVŠEK

Ob mojem odhodu iz prijetne delovne sredine se najlepše zahvaljujem sodelavcem v nabavni službi, ki so mi pripravili za slovo prijetno presenečenje ter mi podarili dragocena darila, ki me bodo vedno spominjala na leta med njimi.

Vsem skupaj pa želim dosti uspehov pri nadaljnjem delu in veliko sreče v osebnem življenju.

Anton POLAK

– 0 –

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam iz TOZD Posoda – skladišče gotovih izdelkov za dragoceno darilo, ki mi bo ostal v dragem spominu.

V nadaljnjem delu pa želim kolektivu EMO veliko uspehov in medsebojnega razumevanja.

Ivanka PESAN

V spomin Zdenku Kukoviču

Mineva leto dni odkar je odšel od nas, hitro, brez slovesa. Zato težko sprejemamo kruto resnico, da ga ne bo nikoli več. Njegov lik plemenitega, skromnega in srčno dobrega sodelavca bo večno živel z nami.

Ivančič Ilija

MAJSKO SREČANJE EMAJLIRCEV JUGOSLAVIJE

Letos smo se v EMO odločili, da se udeležimo iger Emajlircev, ki so se vršile v Bosanskem Brodu od petka 27. do nedelje 29. maja. V petek ob 13. uri se je v jedilnici zbralo 45 športnikov, ki so zastopali barve naše DO na majskih srečanjih emajlircev Jugoslavije. Pred dolgo potjo (približno 5 ur vožnje) smo se vsi skupaj pošteno »kalorično podkrepili« in pregledali potrebne dokumente, da kasneje ne bi ime-

li težav. Nekaj minut čez eno smo se že vozili našemu cilju nasproti. Vreme je bilo idealno – vsaj za vožnjo, ker ni bilo ne prevroče in ne prehladno. Za zabavo v avtobusu sta skrbela Srečko in Marjan, ki sta izmenično zabavala potnike. Med potjo smo se enkrat tudi ustavili, da smo si pretegnili noge in »odžejali« grla. Nekaj po šesti uri smo prispeli v Bosanski Brod. Namestili smo se v hotelu ADA, kjer nas je

hotelsko osebje prijazno sprejelo.

V soboto zjutraj ob 9. uri so se vse ekipe zbrale v »Domu sportova«, lepem športnem objektu, kjer je organizator svečano otvoril II. majska srečanja emajlircev Jugoslavije.

Srečanja so se udeležili športniki trinajstih delovnih organizacij:

EMO Celje, Sloboda Čačak, METALAC Gornji Milanovac, METAL Nova Gradiška, OLT – Osijek, PREPOROD Požarevac, PLAMEN Slavenska Požega, BORIS KIDRIČ Struga, GORENJE Titovo Velenje, METALNA INDUSTRIJA »MIN« Vranje, DEKOR Zagreb, RADE KONČAR Zagreb in METAL-EMAJL Bosanski Brod.

Po svečani otvoritvi predsednika organizacijskega odbora so se pričela tekmovanja v nogometu, odbojki, namiznem tenisu, šahu, pikadu, kegljanju in streljanju. (Ribiči in »vrvo-vlečci« so prišli na svoj račun v nedeljo).

Pozno popoldne smo se vsi zadovoljni s svojimi nastopi vračali v hotel. Imeli smo dobra izhodišča za uspešen nastop v zaključnem delu tekmovanja. Naslednje jutro smo se z velikimi željami po čim boljši uvrstitvi vstrajno borili. Na razglasitvi rezultatov smo v skupni razvrstitvi med trinajstimi udeleženci 2. majskih srečanj emajlircev Jugoslavije zasedli odlično 2. mesto.

Rezultati po posameznih panogah pa so:

V kegljanju so bili moški prvi in ženske tretje; v pikadu ženske desete; streljanje moški prvi ženske druge; namizni tenis moški drugi; šah moški 3.; v nogometu peti; odbojka četrti; ribolov tretji; vlečenje vrvi drugi

Posamezne najboljše uvrstitve:

Kegljanje: Vanovšek Viki 1 mesto;
Ribolov: Belak Ervin 1 mesto;
Streljanje: Štrajher Jože 2 mesto, Cvek Marjan 3 mesto, Vanovšek Viki 4 mesto, Žučko Vanja tretja.

Skupni vrstni red:

1. SOZD Gorenje Titovo Velenje 168 točk, 2. DO EMO Celje 157 točk in 3. RO METALAC Gornji Milanovac 97 točk.

Predstavnice šibkejšega spola niso razočarale. Stojijo: Tominc Erna, Jazbinšek Vera, Henč Vesna, Žučko Vanja, Počivalnik Cvetka. Klečijo: Zupanc Ana in Orličnik Ana. Dekleta so osvojila dve drugi mesti (streljanje, odbojka), tretje mesto v kegljanju, medtem ko so se pri pikadu nekoliko slabše uvrstile (10. mesto).

Udeleženci II. majskega srečanja emajlircev iz naše delovne organizacije.

V hudi konkurenci šahistov je ekipa naše delovne organizacije osvojila izvrstno tretje mesto. Za našo DO so igrali naslednji sodelavci: Pertinač Stane, Gazvoda Franci, Đurđević Salih, Gubenšek Jože in Brglez Stane.

Moška ekipa je bila najboljša na srečanju v nogometu in streljanju (dve prvi mesti), v namiznem tenisu in vlečenju vrvi so bili drugi, v šahu in ribolovu tretji, medtem ko so se v ostalih disciplinah uvrstili nekoliko slabše.

Zadovoljni z uvrstitvijo: Peternel Franjo, Petrič Martin, Štrajher Jože (stojijo), Vanovšek Viki in Cvek Marjan (čepita).

Obvestilo službe varstva pri delu

Zaradi premaknitve delovnega časa in časa malice ter zaradi smotnejše organizacije dela v službi varstva pri delu obveščamo vse odgovorne osebe, da se bodo v bodoče potrjevale materialne nakaznice VK 344 za osebna varovalna sredstva in za material za zaščito (sredstva za osebno higieno) samo redno vsak delovni ponedeljek od 8.30 do 10.30 ure in od 12.00 do 15.00 ure.

V primeru, da je ponedeljek dela prosti dan pa se bodo navedene materialne nakaznice potrjevale prvi naslednji delovni dan.

Da se preprečijo razne malverzacije je pri dostavi materialnih nakaznic za material za zaščito (za osebno higieno) potrebno dostaviti tudi podpisano številčno stanje zaposlenih v posameznih oddelkih s strani odgovornega vodje.

Izven navedenega časa se bodo nakaznice potrjevale le v izjemnih in nujnih primerih.

Prosimo, da gornje obvestilo upoštevate in tako prispevate k čimbolj racionalnemu koriščenju delovnega časa, tako v svojih delovnih enotah kot v SVD.

Vodja službe varstva pri delu
Sorn Milan, varn. inž.

AKTIVNOST NAŠIH PLANINCEV

Postavljen program za leto 1982 je potekal tako, da smo že v februarju izvedli planinski pohod na Stol, katerega smo se udeležili že četrtič. Izlet je vodil tov. Vodeb Marjan, udeležilo pa se ga je 37 planincev.

Izlet je uspel, vreme je bilo lepo sončno in vsi udeleženci so opravili krožno pot v vznožju Stola.

Meseca marca so plakati planinske skupine vabili na predavanje z barvnimi diapozitivi alpinistične odprave za LOTHSE 81. Zelo zanimivo je predaval alpinist Franček Knez. Po predavanju se je razvil zanimiv pogovor med prisotnimi in Knezom.

Konec aprila oz. v začetku maja je bil organiziran izlet po Zasavski planinski poti od Rimskih Toplic na Kopitnik, Gore, Kalo in Mrzlico, preko Partizanskega vrha na Vrhe na Čemšeniške planine v Trojane in nato v Celje. Ta izlet sta vodila Jekl Sandi in Tavzes Zvone.

Junija je bil planiran izlet na Begunščico in Doberčo, katerega pa smo zaradi zasedenosti avtobusa spremenili samo na nedeljski izlet na Begunščico.

Ta izlet sta vodila Tavzes Zvone in Pasar Anton. Škoda, da ni bilo vreme lepo, da bi se povzpeli na vrh, s katerega bi lahko opazovali Karavanke s Stolum, Julijske Alpe s Triglavom, Storžič in Savinjske Alpe.

Po daljšem premoru in kolektivnem dopustu, smo se začeli pripravljati za naslednji izlet na Jalovec. Obstajala je možnost, da izleta na Jalovec ne bo in da bo ta izlet nadomeščen s kakšnim drugim vrhom, vendar smo ga le organizirali.

Septembra smo imeli planiran zanimiv izlet na Nanos z ogledom Postojnske jame in Predjamskega gradu. Zaradi izkoriščenih finančnih

sredstev pa smo se morali odločiti za cenejši izlet in sicer na Hom.

Na Homu smo se poslovili od Klenovšek Lovra, kateri je odšel v zasluženi pokoj. V spomin smo mu izročili knjigo s stolalom miniaturnega kozolca, katerega je izdelal Tone.

Poleg navedenih organiziranih izletov, so se naši planinci dobivali tudi ob nedeljah in hodili v hribe, tako na Boč, za dan planincev na Lisco in še na nekatere druge okoliške vrhove. Udeležili smo se občnega zbora RŠD EMO na Celjski koči. Med nagrajenci sta bila tudi dva naša planinca. Pasar Anton za marljivo delo v skupini in za markiranje poti in Grilanc Andrej za uspešno vodenje in organizacijo izletov planinske skupine.

V imenu planinske skupine EMO, je Pasar Anton markiral TRIM pot EMO na Celjsko kočico (nova varijanta) in del poti XIV. divizije (odsek Konjiška gora - Stranice).

Ob koncu leta so člani planinske skupine prevzeli dežurstvo na Golteh v naši brunarici Jelka.

V decembru je bila izvršena inventura opreme planinske skupine.

Na zadnji seji odbora planinske skupine, je bila sestavljena skupina v sestavi: Pesar, Vodeb, Zupančič, da pripravi oglasno vitrino, katero bi predvidoma postavili na dvorišče DO EMO, blizu jedilnice, za boljše informiranje in obveščanje o dejavnosti naše skupine.

PROGRAM DELA ZA LETO 1983

Vsi člani DO EMO so že v decembru 1982 dobili terminski koledarček za leto 1983 s programom planinske skupine, s prvim izletom

v nedeljo 20/2-1983 - spominski pohod na Stol, ki je bil že 5. V aprilu smo nadaljevali Zasavsko planinsko pot na Zasavsko goro in z ogledom središča Slovenije (Slivno) v Vače na Kresnico.

Junija smo se povzpeli na Raduho, kot goro z izredno lepim razgledom, ki je bila v programu že leta 1978. Peljali smo se z rednim avtobusom Celje-Luče - obiskali kočico na Loki, Vrh, Grohot, Bukovnik, Sv. Duh, Solčava.

Škratica, kot tretji najvišji vrh v Jugoslaviji, nas bo čakala v avgustu. Z avtobusom se bomo odpeljali v Vrata, obiskali Pogačnikov dom, šli čez Križ na vrh in nazaj v Vrata. Pogoj za uspeh je seveda lepo vreme, maksimalna angažiranost vodnikov in disciplina udeležencev izleta, saj je Škratica zelo težka gora.

Zadnja dva izleta (izpadla sta lansko leto), Nanos v septembru (z vlakom ali avtobusom), z ogledom Postojnske jame in Predjamskega gradu ter Kumrovec s Sveto goro nas čakata oktobra, s katerim bi zaključili naš program za to leto.

Za delo v planinski skupini so bili nagrajeni s čutarico naslednji planinci: Vodeb Marjan, Jekl Sandi, Tavzes Zvone, Brečko Mirko za vodenje izletov, Pasar Tone za markiranje TRIM poti EMO

na Celjsko kočico in del poti po poteh XIV. divizije (Konjiška gora - Stranice), Krajnc Stane za poživitev in krepitev homogenosti skupine ob večerih s harmoniko, Zupančič Breda za aktivnost pri dežurstvu na Golteh v brunarici Jelka, Šprajc Janko za dolgoletno kopiranje plakatov ter Grilanc Andrej za dolgoletno delo v skupini.

DEŽURNA KAMERA

Pred kratkim se je upokojil naš sodelavec tov. Polak Anton (26. 1. 1923) iz nabavne službe v DSSS, ki je bil zvest našemu kolektivu od leta 1962. Ob slovesu so mu njegovi najbližji sodelavci izročili nekaj spominskih daril.

Po dolgih letih marljivega dela v našem kolektivu se je redno upokojila tov. Lampe Terezija, poenterka TOZD Posoda.

KADROVSKE VESTI

od 1. 5. do 31. 5. 1983

Sprejeti na delo:

ZEMPLJAK Dragica, KOVAČIČ Štefka, TOMPLAK Frančiška, SIŠIČ Refik, CVETIČ Danimir, ESIH Slavko in IBISHI Osman - vsi TOZD Posoda; IVAČIČ Željko, PODERGAJS Darko - TOZD Odpreski; GAJSEK Zvonko - TOZD Servis in trgovina; MASTNAK Srečko - TOZD Kotli; BAJEC Bojan, KOŽELJ Andrej, ŠPILAK Feliks, RAMŠAK Aleš - vsi TOZD Vzdrževanje; PER-SOLJA Zdravko - TOZD Frite; OBREZ Roman - TOZD Kontejner.

Iz DO so odšli:

GRAŠINER Olga, GABERŠEK Bernarda, TIČAR Marija, ZAVŠEK Angela, KLADNIK Berta, PODPEČAN Janja, BRKOVIČ Rifet, POGLADIČ Franc, KAUKOVIČ Rifat, PERGAMOŽ Silvo, BRKOVIČ Dragan, STRAŽE Ivan, CRNOMARKOVIČ Živko - vsi TOZD Posoda; SIKOŠEK Dani, ŽLAVS Zvonko, ZGONEC Jože - vsi TOZD Kotli; JOVANOVA Trajče - TOZD Servis in trgovina; GORJAN Marko - TOZD DSSS; KARADIČ Mesud, LUTOLLI Abdulah - oba TOZD Kontejner.

Upokojili so se:

ROMIH Fanika, ZIMŠEK Justina, KRAJNC Angela, RAVNAK Erna, VODEB Ana, PREMUŽIČ Matilda, LEDNIK Anton, VAJDIČ Mirko - vsi TOZD Posoda.

Poročili so se:

ČEHAJČ Marjana - BRATINA, KOŽUH Liljana - KOŽELJ, JEVŠENAK Ljudmila - SLAPNIK - vse TOZD Posoda.

Premeščeni v mesecu maju 1983:

BABIČ Martin iz TOZD Posoda v TOZD DSSS-nabava s 1. 5. 1983; FAJS Ivan iz TOZD Radiatorji v TOZD Vzdrževanje s 16. 5. 1983; KRAJSEK Branko iz TOZD Vzdrževanje v TOZD DSSS-razvoj s 16. 5. 1983.

NAŠE ČRNE TOČKE

Disciplinski ukrepi izrečeni v mesecu juniju 1983

Dne 14. 6. 1983 so bili pred disciplinsko komisijo obravnavani naslednji kršitelji delovne obveznosti:

TOZD posoda

Leskošek Ivan – neupravičeni izostanki z dela – javni opomin;

Veber Martin – neupravičen izostanek z dela – opomin;

Koprivc Julčka – neupravičeno zap. dela med delovnim časom – opomin;

Vrečar Vinko – neupravičeno zap. dela med delovnim časom – opomin;

Belej Zlatko – neupravičen izostanek z dela – opomin;

Ojsteršek Franc – neupravičeno zap. dela med delovnim časom – opomin;

Guček Bojan – neupravičena odklonitev del. naloge – javni opomin;

Lisec Jože – neupravičeno zap. dela med delovnim časom – javni opomin;

Stevanič Mile – neupravičen izostanek z dela – javni opomin;

Gregorc Darko – neupravičeno zap. del. mesta in DO, povzročanje nereda in pretepa – razporeditev na druga dela oz. naloge z čas 6 mesecev;

Lovašič Tomislav – uživanje alkohola med delovnim časom oz. prihajanje na delo pod vplivom alkohola – prenehanje delovnega razmerja odl. za čas 6 mesecev;

Mauher Milan – neupravičeni izostanki z dela – prenehanje del. razmerja odloženo za čas 3 mes.;

Vrhovšek Vlado – neupravičeni izostanki z dela – prenehanje del. razmerja odloženo za čas 6 mes.;

Verbič Silva – neupravičena odklonitev dela – preklic pogojne odložitve izvršitve prenehanja delovnega razmerja;

Ropret Milan – fizični obračun, neupravičeni izostanki z dela – preklic pogojne odložitve izvršitve prenehanja delovnega razmerja.

TOZD Servis in trgovina

Gajšek Zvonko – neizpolnjevanje, nepravočasno in malomarno izpolnjevanje del. obveznosti – javni opomin;

Jesenšek Dušan – neizpolnjevanje, nepravočasno in malomarno izpolnjevanje del. obveznosti, poneverba listin – prenehanje del. razmerja odl. za čas 12 mesecev;

Černek Martin – neizpolnjevanje, nepravočasno in malomarno izpolnjevanje del. obveznosti – prenehanje del. razmerja odl. za čas 6 mesecev.

Pravna služba

ZANIMIVOSTI Z AKCIJE 1000 KM

Najstarejši udeleženec: Škapin Rudi – 44 let.
Najmlajši udeleženec: Gubenšek Danijel – 16 let.
Prvi gumi defekt: Kristan Roman (1 km po startu izpred EMO).

Največje število gumi defektov: Škapin Rudi – štiri.
Drugi po številu gumi defektov: Peternel Franjo – tri na spremljevalnem avtomobilu renault 4 – katra.

Zadnji gumi defekt: Peternel Franjo na avtomobilu.
Najspretnější mehanik: Vrečer Renato – opravil servise oz. manjša popravila na večini koles in tudi na »katrci«.

Zadnja okvara na kolesu: Škapin Rudi – polomil nekaj »žbic«.

Nesporazum na poti: Škapin Rudi zgreši pot.
Najdaljši pobeg: Smeh Srečko in Kos Črtomir (Ptuj-Murska Sobota).

Edini padec med vožnjo: Memnik Igor – pogled na lepo dekle ob cesti med vožnjo in Igor zadene v kolo tovariša, ki vozi pred njim.

Največji šaljivec: Audič Srečko – vsa hrana, ki so jo pojedli na poti se imenuje dunajski zrezek.

Najslabše pripravljen za akcijo: Osebni avtomobil renault 4 CE 154-369 (spremljevalni avtomobil).

ZAHVALA

Ob izgubi sina in vašega sodelavca

Alberta VEŠLIGAJ

se iskreno zahvaljujem sodelavcem Orodjarne, mladinski organizaciji in sindikatu za vso pomoč in izraženo sožalje. Lepa hvala tudi godbi in kvartetu.

Žalujoča družina
Vešligaj

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

Matilde-Tilčke KVAS

se iskreno zahvaljujem sodelavcem TOZD EMOKONTEJNER, ki so jo pospremili na zadnji poti, za izraze sožalja in za izkazano pomoč.

Žalujoči sin
Slavko KVAS

ZAHVALA

Vsem, ki ste pospremili mojega dragega očeta

LENARTA JELENA

k zadnjemu domu – hvala.

Posebno hvala pa sem dolžna vsem iz skladišča gotovih izdelkov za derovano cvetje, denarno pomoč, meni pa izrazili globoko sožalje.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujoča hči
Marija ZUPANC

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

FLORJANC Otoja

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz TOZD Radiatorji za izrečena sožalja ter denarno pomoč.

Žalujoči sin Drago

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega moža, brata in svaka

ŠEK Franca

višjega dentista v pokoju

se iskreno zahvaljujem za izraženo sožalje in darovani venec kolektiva ambulante.

Vsi njegovi

Križanka št. 32

	PROGRAMTISKANJE	ZORNA ZEMLJA	ENOJKE	KBOR LIČI AVTOMO- MILE	STROKOV. ZA EMBERGET	IZDLOVRE KA COKEL
	POMOČNI UGLAVIR MLAD OSEL USTVAR- TALNOST		TUTE H. IME DUZA UMLITH			
	KARAVAN KARAVAN VOLŠKI KOPJE		GODE- N'ZAC KRAJ PRI BAKRU		PRVOVA ERKA MUZA PETJA	ERBIJ ZNAČAJ ETOS
	HELU DUM IN SOB Y RIMSKI MITOLOG		ČLANO IT. SOPILSTV PRITOK Z. ROKAVE			
	JAMA Z ILOVICO			KITARIST CLAPTON		
	PAST			GL. MESTO BAHJLA- DESA		
	ORNELO- VALEC LESA			ANDREAS VALDES VARAJO ZVILVO		SLAVNOST KLEPPO BOJNO VOZILO
					POVODNIK NASAD POLEK MISA	
						RABIJ SIBELIK
				ŠLOV. PEVKA (EVA)		
				POŠTARNA KOLJE ZABARI TICANVA		

REŠITEV KRIŽANKE št. 31

VODORAVNO: 1. PASTEUR, 8. ASPRA, 13. INTERNA, 14. VIRUS, 15. SIRK, 16. IDEALIST, 18. ATA, 19. SKOL, 20. AMI, 21. BIRO, 23. ENKA, 25. NIZ, 26. RAME, 28. DEV, 31. RAZVANJE, 33. LOTI, 34. ODEON, 35. ANTONIN, 37. KAMRA, 38. STIKALO.

NAVPIČNO: 1. PISA, 2. ANIT, 3. STRABIZEM, 4. TEK, 5. ER, 6. UNIKORN, 7. RADO, 8. AVA, 9. SILAK, 10. PRIMADONA, 11. RUSI, 12. AST, 17. ELEMENT, 19. SR, 22. IZVOR, 24. NE, 25. NADA, 27. AJAS, 29. ETIL, 30. VINO, 31. ROK, 32. ANA, 33. LOK, 36. TI.

- Slavi -

IZŽREBANI REŠEVALCI PRVOMAJSKE NAGRADNE KRIŽANKE

Med pravilno rešenimi prvomajskimi nagradnimi križankami, ki so prispele v naše uredništvo, so bili izžrebani naslednji reševalci:

ZABRET Jožica – TOZD Posoda 1. nagrada 300 din
BENEDEJČIČ Andrej – upok. Mariborska 110 2. nagrada 200 din
PINTAR Pepi – TOZD Posoda 3. nagrada 150 din
REBERŠAK Andreja – TOZD Odpreski 4. nagrada 100 din

Nagrajencem čestitamo!

Uredništvo

Emajlirec

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne organizacije EMO Celje in ga prejema vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva: Celje, Mariborska 86, telefon 32-112, interna 262. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišej AERO Celje.

Humor

Novi podnajemnik si ogleduje stanovanje:

»Kaj pomeni ta veliki madež na zidu?«

»Pred vami je tu stanoval neki izumitelj, ki je večno eksperimentalni z novimi eksplozivi«, pravi gospodinja.

»Potemtakem je to madež od eksploziva?«

»Ne, ne, to je izumitelj.«

Odlučil sem se, da bom preživel letošnji odmor v sodu!

Vidiš, tisti tam, na primer, zamuja na delo, vnaša alkohol, pohajkuje, malica dve uri... In zakaj ga ne odpustite? Hja, zagovarja se, da je takih še veliko.

Šef: - Obseg zalog moramo nujno zmanjšati! Ta doboli: - To je zelo težka naloga; verjemite meni.

Oh, kako čudovito plezalko imata z direktorjem! Kako se ji pa reče? - Fižol!

Družina gre na izlet. Takoj, ko je vlak odpeljal, vzkligne žena: »Brane, nahrbtnik je ostal na postaji!«

»Nič hudega, ga vsaj ne bom nikjer pozabil.«

»Tanja, kako si se imela za rojstni dan?« vpraša prijateljica.

»Tokrat me je mož resnično presenetil.«

»Res, s kom pa?«

Na plesu vpraša plesalka svojega partnerja, s katerim se je pravkar spoznala:

»In kdo je tisti grdi možki tam v kotu?«

»To je moj brat.«

»Oh, oprostite«, pravi plesalka v zadregi, »nisem takoj opazila, kako sta si podobna.«

»Ampak, tovariš direktor!« je vzkliknila nova mlada moč, ko je njen šef postal nežen, »za to še res ni bilo treba zahtevati od mene šolskega spričevala!«

Avtomobilist je pri vožnji skozi neko vas povozil petelina. Izstopi iz avtomobila in reče kmetici:

»Ne jezite se, petelina vam bom nadomestil!«

»Že, že, samo ne vem, če vas bodo kokoši marale!«

Sinček je pri igranju na igrišču pojedel precej peska. Očka telefonira zdravniku:

»Kaj naj storim, tovariš doktor?«

»Zdaj je najvažnejše, da mu ne daste cementa.«

Ženska pride k advokatu.

»Tovariš odvetnik, ločila bi se rada.«

»Zakaj pa?«

»Priimek mojega moža mi ni všeč.«

»In kako se pišete?«

»Svetilka, tovariš odvetnik.«

»In kaj nameravate po ločitvi?«

»Spet se bom poročila.«

»Že veste s kom?«

»Da, vem. Z moževim bratom.«

»Že, že, ampak tudi on se piše Svetilka.«

»To je res. Je pa še vedno bolje imeti stoječo svetilko kot visečo...«

»Dedek, zakaj imaš pa toliko sivih las?«

»Nacek, to so leta: vsako leto en siv lasek.«

»Zakaj imaš pa toliko gub?«

»Od skrbi: vsaka skrb ena nova guba.«

Dedek, zakaj imaš pa samo še dva zoba?«

»To so udarci usode, Nacek, udarci usode...«

»Ja dedek, pa vsi direktno na gobec?!«

»Natakar, poljubite me za slovo«, je rekel gost, ko je plačal račun.

»Zakaj pa?«

»Ker se ne bova nikoli več videla!«

Zakonca sta šla na sprehod v park. Ob nekem drevesu se ustavita in on pravi:

»Draga, se spominjaš tega drevesa? Tu sem te prvič poljubil... Ne, ne, saj tista nisi bila ti.«

»Motiš se dragi, jaz sem bila, ampak ti nisi bil!«

Deset stabilizacijskih zapovedi

1. LJUBI SVOJEGA BOGA – vsakega sedemnajstega v mesecu.

2. NE IMENUJ po nemarnem imena bogov, polbogov in raznih svetnikov, če jim ne znaš določiti funkcije in položaja pred, med in po stabilizaciji.

3. SPOŠTUJ GOSPODOV DAN – ko se pripelje iz Avstrije ali Italije in ti prinese kavo.

4. SPOŠTUJ OČETA IN MATER – da ti bosta odstopila bone za bencin.

5. NE UBIJAJ – na električnih stolih in plinskih celicah in krematorijih na mazut.

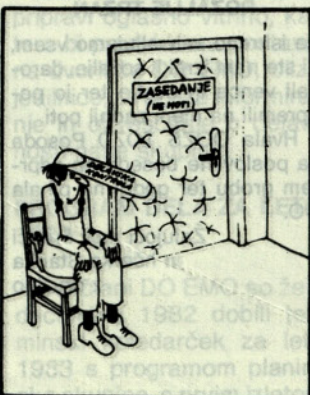
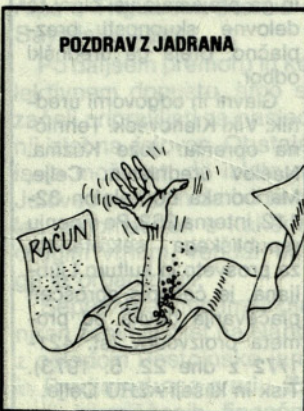
6. NE NEČISTUJ – ker moramo zdravila uvažati.

7. NE PRIČAJ PO KRIVEM – da so drugi krivi, ker se s svojim mercedesom ne moreš več voziti.

8. NE ŽELI SVOJEGA BLIŽNJEGA ŽENE – če nima maloobmejnne propustnice.

9. NE KRADI DRŽAVI – uvažaj preko konsignacije.

10. NE ŽELI SVOJEGA BLIŽNJEGA BLAGA – če nisi plačal depozita.

Modre in manj modre

Perspektiva je, če stabilizacija prehitri storilnost.

V bližnji prihodnosti bomo v naši delovni organizaciji pričeli resnično nagrajevati po delu. Ne vemo pa še kaj bo z nekaterimi, ki bodo morali dobiti še subvencijo za hrano.

Naši gospodarstveniki se na delovnem mestu vedejo kot bi bili v gostinskem lokalu – vse hočejo imeti prineseno na pladnju.

Službena pot brez depozita je samo prihranek popotnika, saj družba od tega nima največkrat nič.

V zadnjem času se je sposobnost nekaterih naših tajnic močno povečala, saj vodijo poleg direktorjev še temeljne organizacije.

Naši ljudje so le tisti, ki malo znajo. Vsi tisti, ki znajo več od nas so proti nam!

Mali bogovi imajo velika nebesa – kar na zemlji.

V naši delovni organizaciji imamo nekaj zaposlenih, ki venomer odštevajo, prištevajo, seštevajo in delijo ljudi, ki delajo.

Ko bodo v naši obratni ambulanti pričeli bolniški stalež dajati na bone, se bo tudi produktivnost naši delavcev povečala.

Če je molk zlato, bodo naše delavske kontrole resnično hitro obogatele.